

HALLVARDSVAKA

Menighetsblad for St. Hallvard | 33. årgang | Nr 1 - 2017

I dette nummeret av Hallvardsvaka presenterer vi:

Prestens hjørne	3	Barn og unge	26
Retrett med biskop Bernt Eidsvig	4	Fra Caritas	35
Formannen har ordet	5	Polske menighetsaktiviteter	37
Diakon Myron Kuspus og teologistudent Joachim Teigen	6	Hallvardsvaka for 10- og 25 år siden	40
Lansering av jubileumsboken "Der himmelen stiger ned"	7	Menighetsreise til Hamburg	40
Bokanmeldelse	9	Messelider for Stille uke og påske	41
Julefest i St. Hallvard	12	Enerhaugnytt	42
Vaktskifte i Kontaktklubben Takk til Inger Marie	13	Det skjer i St. Hallvard	43
Kvinnenes verdensbønnedag	14	Om St. Hallvard menighet	44
En helt ny og uvant livskvalitet	15	Information about St. Hallvard Catholic church in Oslo	44
Presentasjon av nabomenighetene St. Johannes Apostel og Evangelist	19	Parafia pw. św. Hallwarda w Oslo	45
Pave Frans om kjærlighet i familien Amoris Laetitia	21	Messelider	46
		Staben i St. Hallvard	47

01 / 2017

Bidrag sendes menighetskontoret merket "Hallvardsvaka". E-post: hallvardsvaka@katolsk.no

Ansvarlig redaktør: Sognepresten, p. Carlo Borromeo Le Hong Phuc **Redaktør:** Anne Ma Riiser

Redaksjon: Frode Grenmar, Joachim Teigen, Aasmund Vik og Helga Haass-Männle. Staben i St. Hallvard bidrar fast.

Fotograf: Helga Haass-Männle m.fl.

Trykk: Haakon Arnesen AS, Oslo

Layout: Haakon Arnesen AS **Opplag:** 5 750

For- og baksidefoto: Utsnitt av alterbildet i kapellet i St. Hallvard, malt av Anne-Lise Knoff;

Solen titter fram bak mørke skyer, vårhimmel over Oslo, et tegn på det vi feirer i Den stille uken og påsken.

Informasjonssidene er utarbeidet av p. Oddvar Moi i samarbeid med p. Waldemar Bozek.

Kjære dere,

p. Carlo Le Hong Phuc – Carlo.Hong.Phuc@katolsk.no

Vi er i fastetiden og det lir mot påske. Ordet påske er et gammelt ord som betyr overgang. Vi forlater det gamle og strekker oss mot det nye. Det er et ønske om en forandring eller en fornyelse i åndelig forstand. For oss kristne betyr påske en overgang fra død til liv, fra mørke til lys, fra synd til nåde, i kraft av Kristus. Fastetiden hjelper oss til en indre overgang gjennom å formane oss til besinnelse og kurskorrigering. I vårt liv er vi for det meste opptatt av spørsmål som angår oss i hverdagen. Det handler om jobben, skolen, familien, osv. Alt dette opptar oss til den grad at det knapt finnes krefter over til noe annet. I det perspektivet er det lett gjort at vår tro blir ytterligere en byrde og ikke en befrielse og noe som hjelper oss å samle krefter. Til slutt blir opplevelsen av å kjenne Gud borte fra vår hverdag og vårt liv. Enten er han skjult eller så har vi hastet av sted så til de grader at han blir borte. Livet tømmes til slutt for en dypere mening, og om vi våger å kjenne etter, kommer vi til å oppleve alt større ensomhet og til og med oppgitthet. Livet fortsetter da uten riktig mål og sann mening.

Kirken gir oss fastetiden til ettertanke, besinnelse og mot å smake på livet i dypere mening. Hvem er jeg egentlig? Er jeg beredt til å vise kjærighet til mine medmennesker? Hva gjør jeg med min tid? Hvor ligger mitt engasjement? Finnes Gud i mitt liv? Hva betyr Gud for meg?

Gud betyr at det finnes et sentrum i mitt liv og ut fra dette får alt annet sin bestemte plass. Uten dette sentrum hersker tomhet. Til slutt blir ingenting viktig. I fastetiden vil vi spørre oss selv: hvor er Gud i vårt liv? Dette krever tid og rom til gode samtaler, til refleksjon og bønn. I fastetiden vil Kirken gjøre oss bevisst på vår kursendring og inviterer oss til å følge Kristus på hans korsvei. «Den som vil følge etter meg, må fornekte seg selv, ta sitt kors opp hver dag og følge meg». (Luk 9.23) Det er ingen annen vei enn den konkrete kjærighetsvei. Som en bekreftelse på denne store kjærighet velger Jesus å ofre sitt eget liv for verdens frelse. «Ingen har større kjærighet enn den som gir sitt liv for sine venner» (Joh 15,13).

Påsken, Kristi seier over synd og død, forteller oss at hans vei er allmenngyldig. Gud selv bekrefter Jesu vei og gjør den til en invitasjon for alle. Vi går korsveien i bevisstheten om påskens seier.

Om død og synd er i bunn og grunn beseiret, behøver ikke de krefter som henger sammen med dem ha altfor stor innflytelse over våre liv. Kristi oppstandelse innebærer at Ånden bor i våre hjerter. Gjennom den Hellige Ånd fornyer Jesus vårt liv og lar oss dele det guddommelige som strekker oss inn i Guds innerste liv og gjør oss i stand til å oppleve hans kjærighet til oss. Dette er en enestående gave som vi ikke kan unnlate å forkynne med glede. I sitt evangelium skriver den hellige Johannes: «Og det evige liv, det er å kjenne deg, den ene, sanne Gud, og Ham du har utsendt, Jesus Kristus» (Joh 17,3). Dette livet gis videre til oss gjennom dåpen, og vi må hele tiden nære det ved å være trofast lydhøre overfor det, både individuelt og felles, gjennom bønn, feiring av sakramentene og ved evangelisk vitnesbyrd.

La oss i fastetiden forberede oss på å gjenoppleve påskemysteriet som kaster håpets lys over hele vår eksistens. Den stille uke vil igjen vise oss frelsesmysteriet gjennom påskens Triduum med den liturgi som berører oss så sterkt. La oss med tillit legge ut på vår fastereise, oppmuntret av inderlig bønn, bot og omsorg for dem som er i nød.

Jeg ønsker dere en velsignet fastetid.

Fastebudskap fra biskop Bernt I. Eidsvig 2017

Til de troende i Oslo katolske bispedømme og Trondheim stift

Det er forunderlig at askeonsdag er den eneste dag i kirkeåret da messebesøket verden over er på høyde med julens og påskens, minst. Dette stemmer sinnet til håp, for budskapet i fastetidens førti dager dreier seg om selvbeherskelse, bot, omtanke og gaver til de fattige og nødlidende. Idag er våre kirker fylt av mennesker som med stort alvor lar seg tegne med askekorset; hver enkelt av dem hører formaningen: *Vend om og tro på evangeliet!* Hvordan skulle det være mulig uten barmhertighetens gjerninger?

Spørsmålet om hva vi skal gi avkall på i fastetiden, er stadig aktuelt, og katolikker spør gjerne hverandre om dette: Søtsaker, alkohol, tobakk, sukker i teen ... Det er et gyldig spørsmål, men bare hvis vi stiller et spørsmål til: Hvem drar nytte av ditt offer? Og kanskje enda ett: Hva godt vil du gjøre for andre?

Pave Frans advarer mot en overfladisk fastepraksis og siterer kirkefaderen Johannes Chrysostomos: *Ingen dyd kan være stor hvis den ikke blir ledsaget av fordeler for andre. Uansett hvor strengt du faster, om du sover på et hardt gulv, spiser aske, eller frembringer sukk til stadighet. Hvis du ikke gjør noe godt for andre, gjør du ikke noe stort.*

For egen regning legger han til: *Jeg stoler ikke på veldedighet som ikke koster noe, og ikke gjør vondt.* En

velgjørende faste fra ting som skader kroppen, f.eks. søtsaker og alkohol, er én ting. En faste som forandrer hjerte og sinnelag, er det Gud vil ha av oss.

Pave Frans uttrykker det samme budskap med en konkretisering: Vi skal bevisst faste mot likegyldighet, vår egen og andres. Dette er vanskeligere enn å gi avkall på et bestemt gode, for det krever engasjement og stor utholdenhets.

Som deres biskop minner jeg dere om fasteofferets betydning og om deres muligheter for å gjøre godt med penger, omsorg og engasjement. Dere har mange anledninger til å gjøre godt. Som vanlig anbefaler jeg dere å se på den nære nød, mennesker dere kan gjøre en forskjell for.

Jeg anbefaler dere Caritas' fasteaksjon med mottoet: «Rett til mat, rett til utvikling».

Den store nød som hersker i Syd-Sudan, må appellere til vårt engasjement. Materiell hjelp må komme utenfra, nemlig fra oss som har noe å gi.

Jeg ønsker dere en velsignet fastetid.

+Bernt I. Eidsvig

Biskop av Oslo og apostolisk administrator av

Trondheim

Oslo, askeonsdag 2017.

Retrett i St. Hallvard

Biskop Bernt Eidsvig feirer messe i St. Hallvard onsdag 12. april kl. 18:00. Etter messen samles vi i menighetsalen hvor biskopen vil holde prekenretrett for menigheten.

Vi håper mange i menigheten vil benytte seg av denne gode muligheten til å gå en liten stund «avsides» før man går inn i Den hellige Triduum.

Enkel servering.

Alle hjertelig velkommen.

MENIGHETSråDSFORMANNEN HAR ORDET ...

Darko Wakounig – darkowakounig@yahoo.com • Leder for menighetsrådet i St. Hallvard menighet

Når man er midtveis mellom jul og påske, altså omtrent i slutten av februar, er kalenderåret kanskje på det travreste. Juleferien, og vinterferien for dem som kan nyte den, er akkurat over, mens sommerferien ennå virker uendelig langt borte. Det er altså nok av ting å tenke på i disse tider, og menighetsrådet er ikke noe unntak her. Kan hende at arbeidet fordeler seg noe mer regelmessig utover året, men likevel. Men så er det jo slik at når man har mye å gjøre, er det også mye man kan utrette. Og dette er nok den travles store trøst.

Hva skjer altså i menighetsrådet?

Den 18. mars skal vi igjen samle representanter fra menighetens mange forskjellige grupper og forsøke å lære mer om hverandre, om de forskjellige behovene som finnes i menigheten, om forventningene som medlemmene har til menigheten. Ikke minst må vi også lære mer om ungdommens ønsker og hva som skal til for at unge mennesker skal føle seg vel i menigheten. Dette arbeidet krever en god del tid, og ikke minst krever dette at man samarbeider godt med alle som er involvert i planleggingen. En slik samling er imidlertid

en gylden anledning til å presentere sine meninger og få ytret det man kanskje innerst inne i seg brenner for. Og slike innspill, ofte også kritiske, kan være gull verdt for menighetsarbeidet siden de kan danne grunnlaget for et bedre tilbud.

Sånt frivillig arbeid kan til tider være strevsomt og tiden kan være knapp, men på den andre siden er tilfredsheten enorm når man ser at ens innsats faktisk bærer resultater. I grunn er det akkurat som i yrkeslivet for øvrig: mye jobb kan være stressende, men når man har fått til noe, så får man en god følelse. Og denne gode følelsen gir energi til neste arbeidsøkt.

Nærmere sommeren skal vi igjen feire vår skyts-helgen hellige Hallvard, og Sankthans skal vel markeres stort også i år. Alle som ønsker å bidra er hjertelig velkomne, gode ideer og innspill mottas alltid med takk!

Jeg ønsker dere alle en velsignet fastetid og en flott påske!

Vil du ha annonse i menighetsbladet?

St. Hallvard menighet omfatter østre og søndre del av Oslo, samt kommunene Ski, Ås, Frogn, Nesodden og Oppegård, og delvis Enebakk.

Menigheten har nå 16.000 medlemmer.
Menighetsbladet Hallvardsvaka når ut til alle disse.
Med en annonse i bladet støtter du menighetens arbeid.

Ta kontakt med menighetskontoret!
Telefon: 23 30 32 00 • E-post: Oslo-St.Hallvard@katolsk.no

Diakon Myron Kuspys og prestestudent Joachim Teigen

Menigheten er så heldige inneværende år at vi har både nyviet diakon og nylått prestestudent i vår midte.

Først ankom prestestudent Joachim Teigen. Han bor i en av presteleilighetene dette første året av studiene ved MF. Samtidig er han å se som ministrant i messene, veileder for de yngre ministrantene og kateket for 9. klasse. Han er heller ikke fremmed for å ta i et tak på kontoret når det trengs.

Menigheten og ansatte setter stor pris på Joachim, og ønsker ham alt godt på veien videre.

For noen uker siden ankom også bispedømmets nye diakon Myron Kuspys. Han er opprinnelig fra Ukraina.

Han har vært tilknyttet presteseminaret St. Eystein og har studert ved menighetsfakultetet. Han skal være i menigheten fram til sin prestevielse i september. Som diakon kan han forestå ulike liturgiske handlinger og er til stor avlastning for p. Carlo, som har vært alene prest i menigheten de siste månedene.

Vi er svært glad for å ha Myron og Joachim i menigheten, og anbefaler dem begge til menighetens forbønn.

Nedenfor presenterer de seg for Hallardsvakas leser. Først ut er Myron.

Diakon Myron Kuspys

Myron.Kuspys@katolsk.no

Jeg er en vanlig prestestudent som ble ordinert til diakon den 4. desember 2016. Som diakon ble jeg viet til tjeneste i Kirken, og denne tjenesten utøver jeg under en biskops autoritet ved Ordets, Liturgiens, sjælesorgens og nestekjærlighetens tjeneste. Jeg er veldig stolt og glad for å være diakon, fordi diakonene på en særlig måte har del i Kristi sendelse og nåde. Jeg ba ikke Gud om noen konkret form for nåde, jeg ba Ham å forandre mitt hjerte, og om å få bli Hans redskap på den måten Han ønsker. Jeg ba ikke Gud om noe spesielt, fordi jeg vet at ordinasjonens sakramentet likedanner en med Kristus ved en særlig gave fra Den Hellige Ånd, i det øyemed å være et Kristi redskap til beste for Kirken. Hvilke gaver jeg har fått, vet jeg ikke ennå. Men jeg vet at ved bønn, og ved deres forbønn, blir det ikke mangel på gaver. Det er ikke bare stolthet eller fornøyelse forbundet med å følge kallet, det er også et stort ansvar, siden man ved ordinasjonen blir satt i stand til å opptre på Kristi vegne. Det gjør man fordi ordinasjonssakramentet setter sitt «preg» («character»), et preg som ingen kan viske bort, og som likedanner dem med Kristus som gjorde seg til «diakon» eller tjener for alle. Jeg er spesielt glad i tjenesten som diakon, fordi den likedanner med Kristus, og slik blir alles tjener. Kristus selv er opphav til tjeneste i Kirken. Han innsatte tjenesten, gav den myndighet og sendelse, retningslinjer og målsetning.

Retningslinjer og målsettinger for meg er sjelens orgens og nestekjærlighetens tjeneste. Disse to bygger og holder sammen felleskapet. Felleskapet er grunnmuren for kristne. Felleskapet er hvor vi finner oss selv, Gud og veien til Ham.

Jeg tilhører en av de så kalte orientalske Kirker, som i århundrer har holdt følgende skikk i hevd: mens biskoper utelukkende velges blant ugifte, kan gifte menn bli ordinert til diaconer og prester. Dette har lenge blitt ansett som en rettmessig skikk; slike prester utøver en fruktbar gjerning i sine menigheter. Men prestesølibatet

holdes høyt i ære i de orientalske Kirker, og mange er de prester, som for Guds rikes skyld, har valgt sølibatet frivillig. Den som har mottatt ordinasjonssakramentet, kan ikke lenger gifte seg, hverken i Øst eller Vest.

Og til slutt vil jeg bare minne om den hellige Ignatius av Antioikias utsagn: «Måtte alle vise aktelse for diakonene som for Jesus Kristus, og likeså for biskopen som er et avbilde av Faderen, og for presbyterne som er lik Guds rådsforsamling og et forbund av apostler: uten disse kan det ikke være tale om noen Kirke».

Intervju med Joachim Teigen

joateig@gmail.com

Kan du fortelle kort om deg selv?

Ja, jeg heter Joachim Teigen, er 23 år og kommer fra Kviteseid i Vest-Telemark. Der vokste jeg opp med mor, far og mine to yngre søstre. For de av leserne som ikke har reist så langt i innlandet, så kan jeg jo si at det er svært ulikt Oslo. Bygda jeg kommer fra har rundt 70 innbyggere, og vi var vel rundt 15 elever på den ene barneskolen jeg gikk på. Det er klart at det kunne være litt kjedelig til tider, men vi fant alltid noe å finne på med venner. Det være seg å bygge hytte i skogen, sykle mangfoldige kilometer uten mål og mening, og selvfølgelig en epleslang i ny og ne. Jeg ville ikke ha byttet det ut for noe i verden!

Hvor gikk veien videre fra den lille bygda?

Vel, man blir jo også rastløs av å vokse opp med så små tilstander, så jeg bestemte meg allerede på ungdomsskolen for at jeg, på en eller annen måte, skulle ut og se den større verden. Muligheten bød seg da jeg så en plakat på skolen om at man kunne søke om å ta videregående i Frankrike. Alle som studerte utenlands reiste jo alltid til England eller USA eller noe sånt, så jeg tenkte at jeg ville gjøre noe annerledes. Samt at jeg hadde fransk på ungdomsskolen. Jeg sökte på skolen og kom inn, og etter en måneds intensivkurs i fransk og matte flyttet jeg til Frankrike, 16 år gammel.

På hvilken måte har det påvirket deg videre?

På alle måter, vil jeg tro. Men om jeg skal nevne noen, så er jo det første at man lærer seg å tørre å ta utfordringer, og gjøre nye ting. Og så får man jo et bredere perspektiv. Det er veldig lett å bli navlebeskuende her oppe i nord, og tenke at hele verden er som oss. Det er den jo

ikke, det fant jeg fort ut. Kultursjokkene kom så og si på rekke og rad. Men det var en uvurderlig lærdom, å møte mennesker som tenker annerledes om ting, som har andre vaner og skikker. Da innser man at sine egne vaner og tanker ikke er selvsagte.

Hadde det noe å si for ditt forhold til troen og til Kirken?

Jeg vokste jo opp i en helt vanlig statskirkefamilie, og ble døpt og konfirmert i Den norske kirke. Jeg hadde med meg en barnetro hjemmefra, men vi hadde aldri vært praktiserende kristne hjemme, og barnetroen ble mer og mer lunken. En gang vi var på skoletur til Paris, tok læreren oss med på messe i Notre Dame. Der skjedde det noe som jeg ikke kan forklare, men som endret alt. Det var ikke noe stort, men det var vel det som man ofte hører omtalt som «Guds fingernegl» som skrapte på innsiden. Jeg følte meg omsluttet av Gud der inne i katedralen, et nærvær jeg ikke kunne benekte. Det startet på mange måter en lang prosess som førte til at jeg ble tatt opp i den Katolske Kirkes fulle fellesskap i Vår Frue kirke i Porsgrunn i 2014. Fra «Notre Dame de Paris» til «Notre Dame de Porsgrunn» så å si. Men en full konversjonshistorie er nok verdt en artikkel i seg selv. La meg bare si at det var en lang reise hjem.

Mange har nok sett deg i St. Hallvard. Hva førte deg hit?

Under denne «reisen» fikk jeg en slags fornemmelse av at Gud ville bruke meg til noe, og jeg ville gjøre noe meningsfylt med livet mitt. Jeg husker en gang i tenårene, da jeg hadde store karriereambisjoner og ville tjene masse penger, at det plutselig gikk opp for meg at livet en dag kom til å ta slutt, og all verdens penger og karrierer ville ikke gjøre den minste forskjell den dagen.

Jeg ønsket å bruke min tid på å tjene Gud og mine medmennesker etter beste evne. Før jeg konverterte, begynte jeg på et semester med teologi med tanke på luthersk prestetjeneste. Da jeg ble katolikk, fikk jeg, av en mildt sagt uforsklig grunn, en følelse av at Gud trakk meg mot prestetjeneste i Kirken. Jeg sier uforsklig, fordi det var det siste jeg hadde sett for meg at jeg kom til å gjøre med livet mitt, det trosset på en måte logikk og forstand. Men i fjor søkte jeg så opptak i St. Eystein presteseminar, og de har plassert meg her i St. Hallvard for et års tid, for å skjelne kallet mitt, og få innblikk i katolsk menighetsliv.

Og hvordan er det her? Hva bruker du tiden til?

Jeg har blitt tatt imot på en fantastisk måte her i St. Hallvard, både av sogneprest, ansatte og de troende jeg har møtt. Jeg har møtt så mange fromme og hengivne mennesker, og i en prosess der man skjerner et kall, er det inspirerende å møte de troende, som lever sin tro med glede og kjærlighet. Iblant blir man jo selv til skamme, men det tror jeg bare jeg har godt av. Helliggjørelsen er jo ikke en privat greie, den skjer i fellesskap med andre, og det er jeg takknemlig for.

Mesteparten av tiden går jo til teologistudiene på Menighetsfakultetet, men jeg hjelper også til med katekese for 9. klasse og med ministrantene på søndager. Og så tilbringer jeg jo tid med Gud i tidebønn og messe, og prøver å vokse i bønn og rett og slett bli, ved Guds nåde, en bedre Kristi etterfølger dag for dag.

Lansering av jubileumsboken

The image shows a book launch event. A man in a suit stands on a stage, speaking into a microphone and holding a book. A large projection screen behind him shows a portrait of another man in clerical robes. The stage is set against a brick wall with a window.

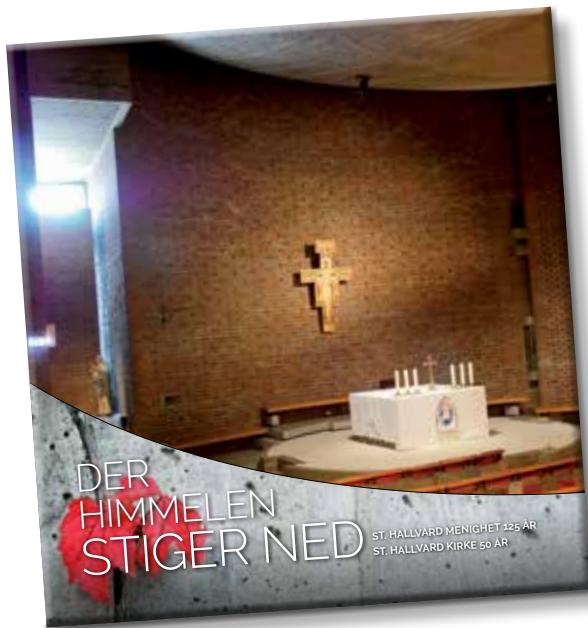
11. desember 2016 var vår jubileumsbok klar for presentasjon. Mange av medforfatterne var til stede sammen med mange forventningsfulle menighetsmedlemmer. Vi var alle spente på resultatet. Mange sikret seg minst ett eksemplar med dedikasjon fra en eller flere av forfatterne.

Bokens redaktør, Knut Ruyter, holdt sitt informative og underholdende foredrag om «De lunkne katolikker på østkanten» til lett humring fra de tilstede værende. Mange var nok de som nikket gjenkjennende til prester som har virket i menigheten og til ulike arrangementer og hendelser i menighetens liv. Mange er også vi som sitter igjen med en bredere forståelse av hva St. Hallvard menighet har betydd i de 125 år den har eksistert. Glede og utfordringer som har bidratt til denne menighetens egenart. Man får også glimt inn i tildragelser som i sin samtid kanskje ikke var åpenbare for alle, men som like fullt har preget menigheten og kanskje gjør at hendelser man husker fremstår i et annet lys.

Knut har nedlagt et formidabelt arbeid. Menigheten er ham stor takk skyldig. Han har utrettelig søkt i arkiver så vel i St. Hallvard som i Oslo katolske bispedømme, i de ulike sørstres arkiver og gjemmer samt under sin reise til Nederland og fransiskanernes arkiv der.

Menigheten takker Knut for dette solide bidraget til å samle og videreføre dokumentasjon av St. Hallvard menighets virke.

Boken kan fortsatt kjøpes i bokskapet eller fra menighetskontoret for kr 299.

«DER HIMMELEN STIGER NED»

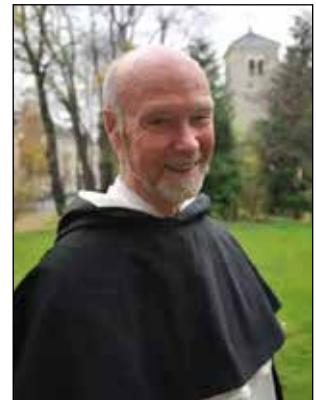
Anmeldelse av jubileumsboken

fr. Arne Fjeld OP – a-fje2@online.no

«Når en menighet feirer et jubileum, rører dette ved mange følelser hos menneskene som sokner til den», skriver menighetsrådsformannen Darko Wakounig i forordet til jubileumsboken.

St. Hallvard Kirke rører ved varme følelser også hos folk som ikke sogner til den. Selv kom jeg første gang inn i St. Hallvard Kirke i Urtegaten sent i 1950-årene, som ny konvertitt fra Drammen. Jeg hadde lest om Kristin Lavransdatter som møtte Broder Edvin i Hamardomen. «Hvis man tror, kan man henge votten sin på en månestråle», sier broderen til barnet, ifølge Sigrid Undset.

Og i St. Hallvard ser jeg for første gang en levende ordensbror: Broder Martin, som kneler på bakerste benk i den brune kutten sin. Minnet vekker fortsatt følelser.

Kirkerommet, i Urtegaten som er så fri for urter, var jo en bakgård som det var lagt tak over, «liten, trang og rar som den var» (s. 15), men troen og ordenslivet fantes her. - Smaken i Norge var i 1960 allerede renlinjet «scandinavian design», men man måtte bare akseptere at pynten i katolske kapeller minnet mer om 1890.

Artikkelsamlingen åpner med Knut Ruyters fremstilling av menighetens fødsel. Biskop Fallize ville at katolske barn skulle gå på katolsk skole, og for å få opprettet skolen øst for Akerselva - veien til Sankta Sunniva skole var for lang for små barn - startet han med å grunnlegge en menighet som i utgangspunktet besto av 128 medlemmer.

«Det er skrevet mye om Fallize», sier Knut Ruyter, og han blir nevnt både i søster Else-Britt Nilsen O.P.s skildring av St. Elisabeth-søstrenes innsats for skolen og i hjemmesykepleien, og siden i Jan Frederik Anker Solems beskrivelse av opprettelsen av Lunden Kloster, som lå i St. Hallvard menighet til 2013. Her får vi vite at Biskop Fallize var legdominikaner, likesom Monsignore Kjelstrup.

I starten var det St. Elisabeth-søstrene som bar dagens byrde og hete - og trekk og kulde - i St. Hallvard, leiegården som skulle romme både kapell, skolestue, prestebolig og søker-kommunitet. På et tidspunkt bodde ti søker på to rom og to kott. Uten lønn bar de det hele også økonomisk. Søster Else-Britt, som er både sosilog og teolog, hjelper leseren å se hvilken overveldende oppgave de påtok seg.

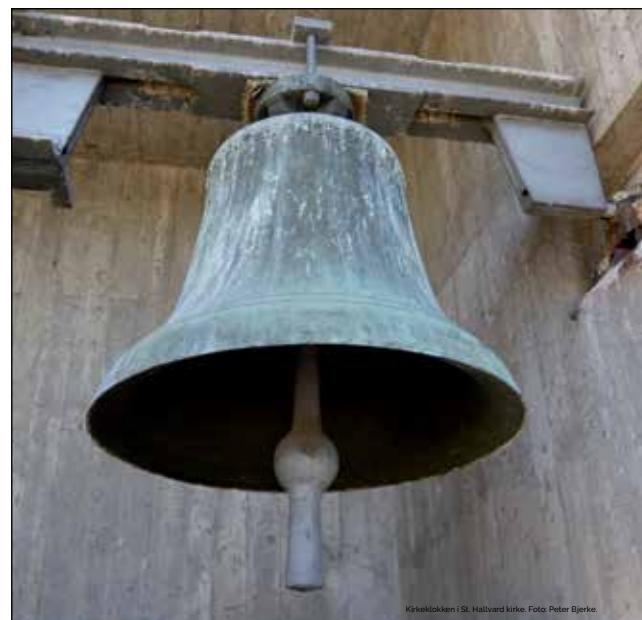
Knut Ruyters artikkel «Fransiskanere fra den nederlandske ordensprovins i St. Hallvard 1934 - 1998» lar oss møte de mange inntagende personlighetene som har arbeidet i menigheten.

Men et gjennomgående tema er, at brødrene ville leve kommunittetsliv, mens biskopene og menigheten ville at de skulle prioritere sognearbeidet, og dette førte til permanent spenning.

Her finner vi også en utmerket innføring i tankegangen som førte til at St. Hallvard Kirke og kloster fra 1966 fikk den utformingen vi kjenner, og likeledes i idealene som førte til Fransiskushjelpen.

Artikkelen beskriver også ideallet «pastoralteam», den bydende sogneprest ble erstattet av en gruppe ordenssøstre og prester som skulle administrere sognet i fellesskap.

I urkirken var helgenkåringen spontan, og i vår tid har det kristne folk nærmest utropt p. Ronald Holscher til helgen. Han favnet alle med kjærlighet, men det grenseløse ble iblant en belastning for kommuniteten.

Så Knut Ruyter tillater seg å nyansere litt ved å sitere pater Arno:

«P. Arno, som var omgjengeligheten selv, bemerket en gang tørt at helgener er ok så lenge man slipper å bo i hus med dem.» (s. 68.)

I artikkelen får vi også vite at pastoralteamet allerede omkring 1990 diskuterte homofilt samliv og

kommunion til gjengifte. Så man kunne ønske at boken ble lest av de mange kristne som i dag er trette av uroen i Den Norske Kirke, og nærmer seg vår katolske, fordi de tror at her blir ingenting diskutert ...

Knut Ruyter har sans for komiske formuleringer i offisielle skriv, som f.eks. «Kirkekassen får ingen støtte fra vikariatet, men greier seg selv.» En slik kasse ville man gjerne ha! Anmelderen lo ofte høyt under lesningen.

Artikkelen om opprettelsen av Lunden kloster, er også til glede, i det den «som bonus» utførlig beskriver hvordan dominikanerne etablerte seg i Oslo i 1920-årene.

Klokke Anne-Lise Knoff leker naiv, og skriver til Asbjørn Aarnes at hun malte sin versjon av San Damiano-krusifikset under verdensmesterskapet i fotball: «Det var 27 personer og en hane på det... Straks ble englene et fotball-lag - » (s. 125). Mens professor Sven Aage Christoffersen analyserer bildet, og viser hvilket alvor kunstneren har lagt i arbeidet sitt - og hvordan hun gir pater Hølscher æren for idéen... (s. 129).

Generøst tolker lutheraneren Christoffersen et element i Anne-Lise Knoffs bilde i sakramentskapellet - en såret bjørn - som uttrykk for «tanken om den katolske kirkes gjenreisning i Norge.» (s. 136). Liv Benedicte Nielsens Frans av Assisi-frise behandles også inngående og får sin fortjente ros.

Terje de Groot's bok «Oslos kirkeklokker og ringeskikker gjennom 800 år» fra 2008, er dessverre utsolgt fra forlaget, men i jubileumsboken får vi tre sider om St. Hallvards klokker, - og forklaringen på hvorfor klokene ikke ringer fra skjærtorsdag til påskennatt.

Sigurd Markussen, som var sogneprest i St. Hallvard 2008-2014, skriver til slutt levende om menigheten og om bygningen etter at fransiskanerne hadde trukket seg tilbake. Kloster-delen ble bygget om til leiligheter, nå i samarbeide med arkitekt Kjell Lund, og med riksantikvaren - som kommer til orde i boken - og med byantikvaren.

1900-tallet skulle ideelt være «legfolkets århundre.» Billedmaterialet i jubileumsboken viser stort sett kvinner og menn i ordensdrakt. På side 155 gjenkjener man imidlertid noen legfolk i St. Hallvard-guttenes drakt, og et foto av menighetsrådet i 1984 er trykt to ganger! Men man kunne tro at det er prester og nonner, som er «Kirken», slik mange ennå snakker. Heldigvis er legfolket rikt til stede i tekstene. Boken har nyttige register over geistlighet og menighetsråd.

Billedmaterialet gjør boken vakker, og formgiver Peter Bjerke og fotograf Jiri Havran kan være fornøyde med resultatet. Det er kommet flere bøker om katolsk

En av førstekommunionsgruppene 2011. Foto: St. Hallvard kirkes arkiv.

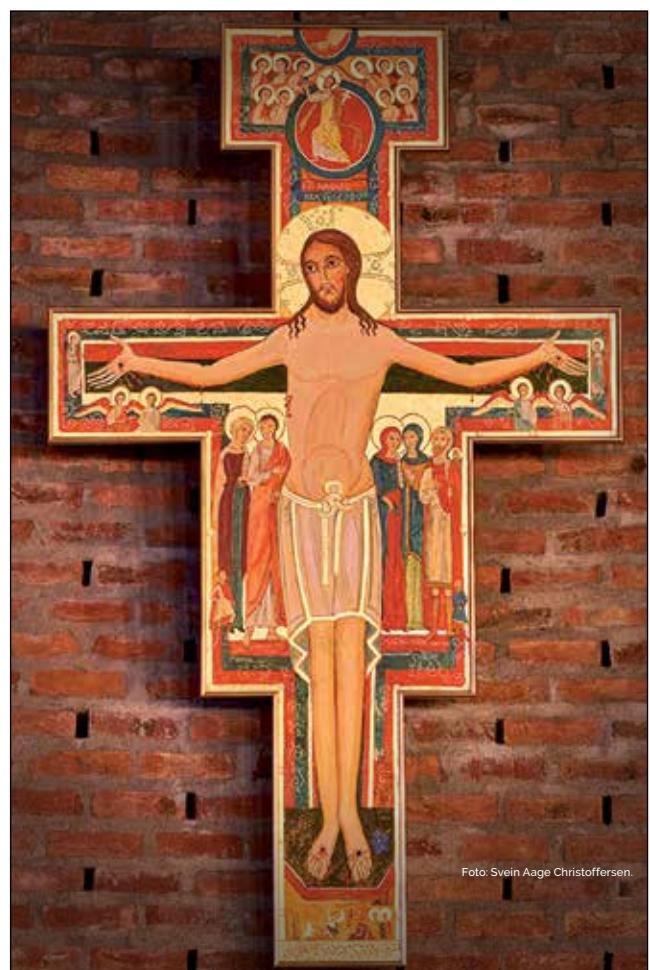

Foto: Sven Aage Christoffersen.

tro i Norge i det siste - og Norvegia Catholica fra 1942 er trykket opp igjen. Boken om St. Hallvard menighet og Kirke forsvarer så avgjort sin plass blant dem.

Oslo, c St. Hallvard menighet, 2016.

Julefesten i St. Hallvard 13. januar

Berit Müller – mullerberit@gmail.com

Menighetens tradisjonelle julefest ble feiert fredag 13. januar, tyvendedagen, og dannet dermed avslutningen på julefeiringen. Et stort langbord var dekket med mange sorter deilig mat, både tradisjonell julemat og annen velsmakende spise. Det var satt opp småbord rundt omkring, der folk benket seg i grupper. På bordene sto det både leskedrikker og vann, og det var også tilgang til vin. Festen ble ledet av Adam Laszczynski fra menighetsrådet, han hadde denne oppgaven for første gang. Kirkekoret bidro med noen sanger, og ellers var det opptreden av en norsk og en polsk gruppe fra menigheten. Forsamlingens kunnskaper ble satt på prøve i en ganske krevende quiz. Så gikk man rundt juletreet og sang de sangene vi er så glad i. Til slutt var det trekning av mange fine gevinstar, og dermed var det definitivt slutt på julen for denne gang, og vi kan begynne å glede oss til neste julefest.

Vaktskifte i Kontaktklubben

Peggy Bruce – mmbruce@frisurf.no

Rett før jul fikk vi melding fra Inger Marie Steiner at hun ønsket avløsning som leder av Kontaktklubben. Sammen med henne ba også Anne om avløsning. De to har arbeidet sammen på kjøkkenet med å forberede den flotte lunsjen Kontaktklubben alltid serverer. Det er flere som har bistått igjennom årene, men disse to ba sammen om avløsning ved årsskiftet 2016- 2017. Det er ikke for mye sagt at Inger Marie har trukket største delen av lasset i mange år, og nedenfor takker en av Kontaktklubbens trofaste medlemmer for hennes innsats.

Kontaktklubben

har røtter langt bakover med pastor Harald Taxt som leder og Sr. Intemerata som nær og trofast medarbeider. Etter hvert fikk klubben sitt faste tilholdssted i St. Hallvard - messe hver onsdag og møte etterpå. Sr. Intemerata var en drivende leder, men i 2002 ble det kjent at hun skulle flytte tilbake til Nederland, og menighetsrådet måtte finne en etterfølger. Inger Marie Steiner ble spurt, sa ja og satte i gang samme høst. Siden har Inger Marie vært leder for Kontaktklubben med initiativ og pågangsmot, og har styrt oss med en fast, men mild hånd. Hver onsdag stiller hun opp tidlig, gjør innkjøp til den gode lunchen og jobber med ulike

medarbeidere på kjøkkenet, kanskje ikke alltid så lett å holde styr på! Hun har sørget for at loddsalget fungerer, hatt oversikt over fødselsdager, blomster og kake ved runde år! Og ikke minst holdt taler, ikke bare for den enkelte, men ved mange anledninger har hun hilst fra Kontaktklubben med taler som kom rett fra hjertet. Inger Marie har holdt oversikten, holdt hodet klart og hjertet på rett sted. At hun, som selv har blitt 85, har holdt koken og jobbet i menigheten som frivillig medarbeider, krever både respekt og beundring fra oss «menige» medlemmer.

Menighetens prester og ansatte, som hver uke får nyte godt av kontaktklubblunsj og hyggelig samvær, slutter seg til Peggy's hyllest av Inger Marie og takker hjertelig.

Kontaktklubben fortsetter

Heldigvis er det slik at menigheten er velsignet med mange ja-mennesker. Derfor er det med glede vi kan berolige dere med at Kontaktklubb blir det også i fremtiden.

Maria Wisting har påtatt seg hovedansvaret for å lage mat sammen med flere gode hjelgere. Vår vaktmester Christy Lawrence og Christian Hveding, som begge allerede har lang fartstid i Kontaktklubbens tjeneste, er fortsatt å finne blant de gode medhjelgere. I tillegg er vi velsignet med noen av postulantene fra St. Elisabeth-hjemmet som også trofast bistår med matlagingen. Slik

videreføres den gode lunsjen vi er så bortskjemt med i Kontaktklubben.

Aasmund Vik, godt kjent av mange i St. Hallvard og trofast i menigheten i mer enn én sammenheng, har påtatt seg å holde i tømmene inne i salen hvor bl.a. utloddning skal gjennomføres. Av og til skal det også meddeles noen beskjeder, og hvem vet hva han ellers kan finne på...

Stor takk til dere alle - både til dere som takket av, til dere som fortsetter den gode gjerning og til dere som med trofasthet og glede bringer stafettspinnen videre til glede for så mange.

Red.

Kvinnenes verdensbønnedag i St. Hallvard

For andre år på rad er det lokale arrangementet for «Kvinnenes internasjonale bønnedag» arrangert i St. Hallvard kirke.

I en årrekke har det vært en lokal komite sprungen ut fra ulike menigheter i Gamle Oslo hvorav St. Hallvard er en av dem.

Lise Tostrup Setek, prostiprest i Oslo domprosti og leder for økumenisk kontaktutvalg for kvinner i regi av Norges kristne råd, har stått sentralt i forberedelsene av bønnedagen i vår bydel. Vi skylder Lise stor takk for all inspirasjon og bistand i forberedelsene.

Årets temaland er Filippinene med mottoet «Gjør jeg deg urett?». Gudstjenestemateriellet er utarbeidet av den lokale bønnedagskomiteen på Filippinene, deretter oversatt og tilpasset norske forhold.

Bønnegudstjenesten begynte kl. 16:00 i kirken, hvor prostiprest Lise T. Setek og diakon Nina Berger ledet gudstjenesten. Dagens meditasjon ble holdt av Liv Guntvedt, Judy Guneriussen leste lesningen på filippino og representerte filippinske kvinnernas stemme i gudstjenesten. Sr. Faustyna og noen av St. Elisabeth-søstrene var organist og kor. Vera Olsnes hadde ansvar for utsmykningen.

En 30-40 personer var samlet til bønnegudstjenesten som ble avsluttet med at vi sluttet ring ved alteret for bønn og avslutningssalme. En fin markering av at vi alle er ett i Kristus.

Etter gudstjenesten gikk vi til menighetssalen hvor Maria Wisting hadde hatt hovedansvaret for å lage filippinsk mat, vårruller og nudler samt deilige kaker. Hun fikk god hjelp av Judy og Nina.

Judy Guneriussen hadde laget en informativ powerpoint om Filippinene som ble vist etter at vi hadde spist.

Takk til alle som bidro til at dette ble en vellykket kveld- ikke minst dere som fant veien til St. Hallvard denne ettermiddagen.

Red.

En helt ny og uant livskvalitet

Helga Haass-Männle – helga.mannle@katolsk.no

Fastetiden er kommet. Tiden for bot og anger. Bot og anger? Det er ofte ikke så lett å finne fram til disse følelsene i våre hjerter. Uten å kjenne Guds godhet, Guds kjærlighet og nåde, blir vår anger ufullkommen og overfladisk. Ekte anger stiger opp når vi ser Guds godhet og samtidig blir oppmerksom på hvor ofte vi glemmer Gud, hvor ofte vi lever vårt liv helt uten Ham. Men hvordan får vi øye på Guds godhet? Det kan skje når vi ber! Derfor er Fastetiden ikke bare en tid for anger, men enda mer en tid for bønn – indre bønn. Når vår indre bønn strømmer fra oss til Gud, gjør den oss oppmerksom på og mottakelig for den strømmen av kjærlighet og nåde som strømmer uavslatelig fra Gud til oss. Å åpne for denne kjærligheten, å leve i denne nåden, gir oss en helt ny og uant livskvalitet. Veien dit er ‘indre bønn’.

Hva er ‘indre bønn’?

For allerede 50 år siden har den vidsynte Jesuitten og teologen Karl Rahner uttalt at hvis ikke vi kristne i vest ville oppdage våre mystiske røtter, da kunne vi likegoda stenge våre kirker for godt. For da hadde vi mistet den

viktigste grunnen for vår eksistens som kristne. Rahner påstår: ‘Den fremtidige kristne er en mystiker, ellers er han/hun ikke lenger kristen.’ Mange blir skremt av ordet ‘mystisk, mystiker’. Men ordet mystiker betegner helt enkelt et menneske som har gjort indre erfaringer med Gud. Til forskjell fra et menneske som tror på grunn av det det lærte i katekesen, eller fordi det føler en tilhørighet til en kirke eller menighet. Alle åndelige tradisjoner er enige om at indre erfaringer er mulig, ønskelig og kan gjøres av hvert enkelt menneske. Disse erfaringer gjøres ved den bønnen som tradisjonen kaller ‘indre bønn’.

Hvor kommer menneskets bønn, den indre bønnen, fra? Ånd, sjel, hjerte? Skriften nevner oftest hjertet som stedet der bønnen springer ut fra. Dermed menes ikke vårt fysiologiske hjerte, men et indre sted dypt inne i oss. Dette stedet trekker vi oss tilbake til når vi ber inderlig.

Bønn er det levende forhold mellom oss og vår uendelig kjærlige Far, Hans Sønn Jesus Kristus og den Hellige Ånd som bor i våre hjerter, innerst i oss. Vi er tatt med inn i det levende forhold til Treenigheten

gjennom Jesu komme til jorden. Å leve i bønn er å holde seg i nærheten av den treganger Hellige Gud, å leve i felleskap med Ham.

I oss ligger en grunnleggende lengsel, en leting etter Gud. Alle religioner vitner om det. Den hl. Augustinus sier en veldig ofte sitert setning i begynnelsen av sin bok Bekjennelser (lat: Confessiones): ‘Urolig er vårt hjerte inntil det hviler i deg, o Gud’. En av bønnens dypeste utforminger er det ‘å hvile i Gud’. Mystikerne kaller dette ‘å være ett med Gud’.

Karl Rahner beskriver ‘indre bønn’ slik (sitert fra sr. Mary O’Toole, Ord for Livet, bind 4, s. 119): ‘For det første skal vi være stille. Prøv ikke å tenke på så mange vanlige ting. Gi åndens dypere inntrykk en sjanse til å komme opp til overflaten: stillhet, frykt, den uutsigelige lengselen etter sannhet, etter kjærlighet, etter fellesskap med Gud. Innse din ensomhet, frykt, nær forestående død! Gi rom for slike grunnleggende, menneskelige erfaringer først. Gå ikke rundt og prat om dem, men du skal rett og slett holde ut disse grunnleggende erfaringer.’

Vi trenger alle å lære å vente i stillhet og leve med spørsmålene våre og livets ubønnhørlige realiteter inntil vi en dag kan spasere rett inn i svarene. ‘Lær deg å elske selve spørsmålene, og en dag vil du merke at du lever i svarene.’ (Rainer Maria Rilke). Sannheten er at den kontemplative kraften allerede befinner seg inne i hvert menneske. ‘Det er den ordinære utviklingen av

dåpens nåde i hvert menneske.’ (Karl Rahner). Denne kraften er ikke bare forbeholdt noen få som er kalt til et kontemplativt liv, den er snarere Guds store gave og uløselig knyttet til hvert menneskes kall til hellighet.

Den tyske karmelitten Reinhard Körner, som driver et retrettsted nord for Berlin i Birkenwerder, har undersøkt begrepet ‘indre bønn’ nøye. Begrepet støter man på før eller siden når man hører eller leser om åndelig liv, om kristen spiritualitet og om bønn. Indre bønn er et begrep med attraktiv kraft, mange kristne uansett konfesjon føler seg tiltrukket av det. Den nøyaktige betydningen kan variere mye. Det kan være:

- den enkeltes stille bønn, til forskjell for muntlig bønn som blir uttalt høyt
- meditasjon som bønnemetode, der man med hode og hjerte betrakter bibelske tekster og trosmysterier (f.eks. bønnemetoden som Ignatius av Loyola har utviklet)
- stille bønn uten ord og forestillinger, hvor man dveler ved hjertets tause kjærlighet til Gud (praktisert for eksempel av Johannes av Korset, Teresa av Avila, ‘The Cloud of Unknowing’, i det siste århundre gjenoppdaget av cisterciensermunken Thomas Merton)
- ‘oratio mentalis’: Bønnens sanne vesen, vil si det bevisste møtet med den skjulte tilstedeværende Gud.

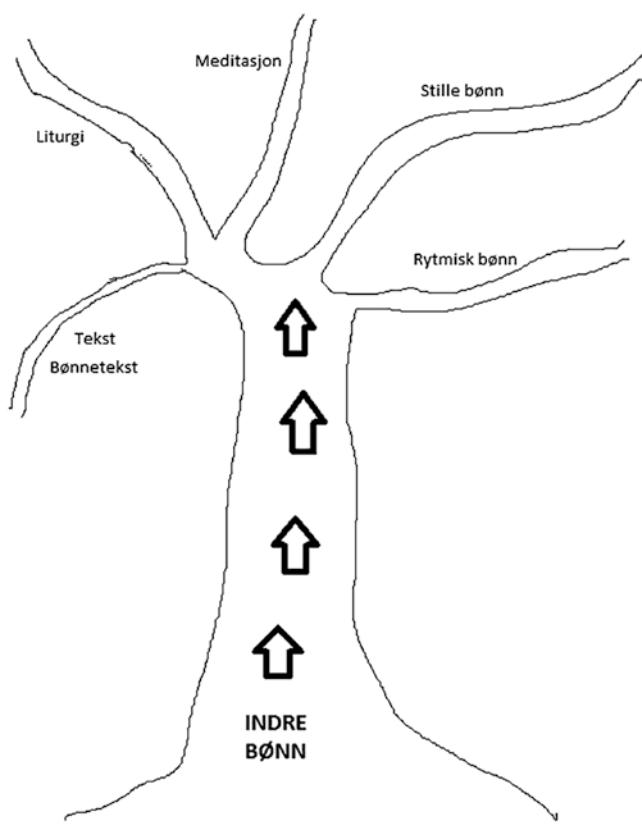
Alle disse fire meninger av ‘indre bønn’ blir og ble brukt i den åndelige tradisjonen. Den siste representerer nok den opprinnelige og gjelder for alle former for bønn. I de følgende skal vi holde oss til denne definisjonen.

For å illustrere meningen av indre bønn, bruker Reinhard Körner bildet av et tre. De ulike former for bønn er grenene på dette treet. Alle former for bønn har sin egen, men dog samme verdi. Det er viktig å finne den formen for bønn som passer for meg, her og nå. Den hl. Ignatius av Loyola sier: Be som du kan, ikke som du ikke kan.

Former for bønn er:

- bønn med en bønnetekst, alene eller i felleskap
- liturgisk bønn, alle former for gudstjeneste, særlig Eukaristien (takksigelse) og tidebønnene
- betraktende bønn, meditasjon
- stille bønn (Et eksempel: Den kjente fortellingen om bonden i Ars som ofte satt stille i kirken. En dag ble han spurta av sin senere helligkårete sogneprest hva han egentlig gjorde mens han var i kirken. Bonden svarte: Jeg ser på Gud og Gud ser på meg.)
- rytmisk bønn (Jesus-bønnen, rosenkrans, litanier)

Begrepet ‘indre bønn’ skrives ved røttene og på stammen. Hvorfor? Jo, fordi det er det som gjør bønn

til bønn – til forskjell for det vi kaller ‘å forrette en bønn’ i den betydning å be en bønn uten å være seg Gud som adressat eller motpart bevisst. Den indre bønnen er så å si selve næringen som transporteres via røttene og stammen til grenene. Uten denne livsstrømmen ville bladene visne, treet ville ikke bære frukt og dø til slutt. Jesu tale om vintreet kan mediteres i denne sammenhengen (Joh 15,1-8).

Det gjelder altså å bli inderligere. I katekismen kan vi lese (KK 2581): ‘Ritualisme forleder ofte folket til en altfor ytre kult. Undervisning i troen og hjertets omvendelse mangler.’ For å bøte på denne mangeln ble i sin tid profetene sendt. For oss som lever etter Kristi fødsel, er Jesus den som underviser oss, inviterer oss til omvendelse og til vennskap med ham. Han oppfordrer oss: ‘Legg ut på dypet’ (Luk 5,4). Vår bønn er møtestedet med Ham. Og bønnen blir dess mer inderlig jo mer vi blir oss bevisst hvem vi taler til (KK 2704). Det å gi akt på Gud i bønnen er ensbetydende med å gi avkall på seg selv, det er å plassere Gud i sentrum av våre liv, ikke oss selv med alle behov, begjær og gjøremål.

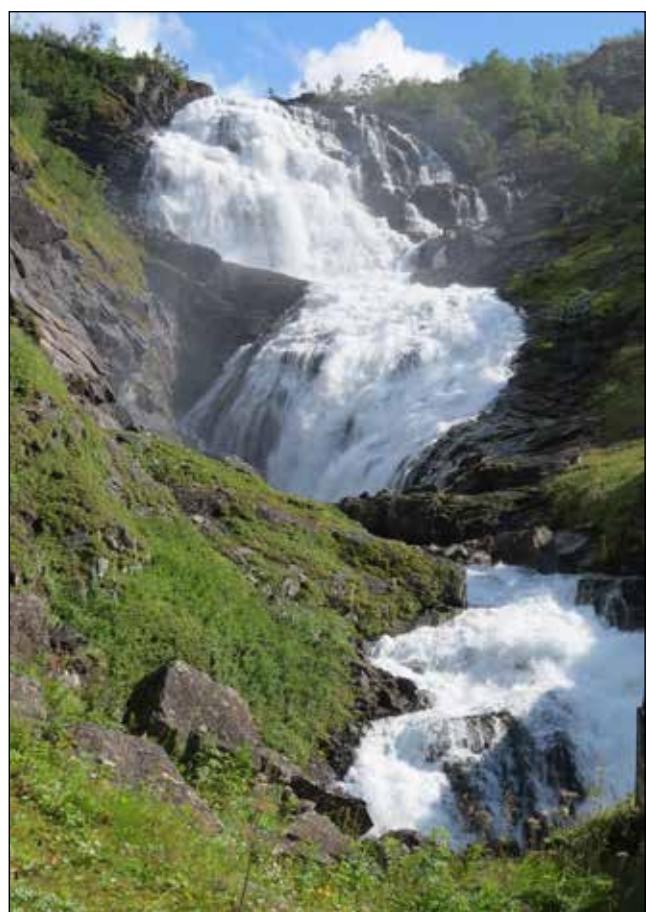
Indre bønn betyr altså: å henvende seg til Gud fra ‘Jeg’ til ‘Du’, det betyr å ‘tenke’ på Gud, å gjøre seg bevisst at Gud er her, å si ‘Du’ til Gud - og også mene ‘Du’. Teresa av Avila, den store reformatoren for Karmelittordenen på 15-hundretallet, skrev til sine medsøstre:

Etter min mening er indre bønn ikke noe annet enn å være sammen med en venn. En venn, vi ofte kommer sammen med, bare for å være hos ham og fordi vi er sikre på at han elsker oss. Jesus er denne vennen!

Mangler den ‘indre bønnen’ når vi ber, mangler selve kjernen eller sjelen i bønnen. Oppmerksomheten er da – i beste fall – rettet mot bønnen eller ritusen, men ikke mot Gud som vi mener med vår bønn. ‘Hvor det bare ytres bønneord’ skriver den hl. Edith Stein (en av Europas vernehelgener, jødisk konvertitt og karmelittsøster som døde i Auschwitz) ‘uten at vår ånd strekker seg mot Gud, da er det kun i det ytre bønn, men ikke i sannheten.’ Det er nok det Jesus mener når han siterer fra Jesajas bok mens han diskuterer med fariseerne (Mk 7,6f.): ‘Dette folket ærer meg med leppene, men hjertet er langt borte fra meg. Forgjeves dyrker de meg.’

Indre bønn – hvordan gjøres det?

Indre bønn har ikke en metode som man kan lære seg. Indre bønn er selve metoden, den eneste man må kunne beherske for å være et troende menneske i egentlig betydning, et menneske som tror fra det indre. Denne holdningen setter Jesus stor pris på: Den som tror på meg, fra hans indre skal det renne elver av levende vann (Joh 7,38, se også Mk 7,21-23, Mt 23,25ff). I katekismen brukes fortellingen om kvinnen ved

Jacobs brønn for å illustrere hva indre bønn er. Kvinnen kommer for å hente vann og møter Jesus ved brønnen. Hun får 'levende vann' i samtalen med Jesus. Det å tørste er ofte et åndelig synonym for å lengte. Det levende vann er et synonym for samvær og felleskap med Gud, det å motta Hans kjærlighet, er botemidlet mot lengsel. Det er det som renser oss fra alt som tynger oss, alt som gjør oss ufrie. Jesus er kommet for å sette oss fri. Han er kommet for å åpne veien til Gud, til Faderen, slik at vi kan si til Gud 'Papa' (arameisk: Abba). Hvis vi har felleskap og samvær med Jesus i troen, så vil han sette oss fri! Livet får en helt ny og uant kvalitet!

Hva er altså indre bønn konkret? Det er følgende: Jeg prøver å samle meg, være mest mulig oppmerksom og våken, er meg bevisst alt det som rører seg i meg i dette øyeblikket. Så tenker jeg på at Gud er her, nå i dette øyeblikket (dog skjult for min fornemmelse). Han er ved siden av meg, over meg, under meg, i meg – som luften som omgir meg, som strømmer gjennom meg og som holder meg i live. Jeg prøver å gjøre meg bevisst at Gud er virkelighet, at den Gud som jeg tror på, søker og lengter etter og tenker over, er så virkelig til stede som enhver annen person.

Og så kommer det egentlige skrittet: Jeg taler til Gud fra mitt indre, slik at det virkelig er jeg som taler. Jeg sier 'Du' til Gud, til denne ufattelig store Gud hvis nærvær jeg bare kan ane. Med utgangspunktet i denne 'Du' oppstår det et møte med eller uten ord. Jeg henvender meg til Gud, jeg er på utkikk etter Gud og jeg venter på Ham, på det store mysteriet som omfatter meg og hele skapningen.

En enkel øvelse kan hjelpe meg her: Jeg lukker øynene og sier helt bevisst følgende setning:

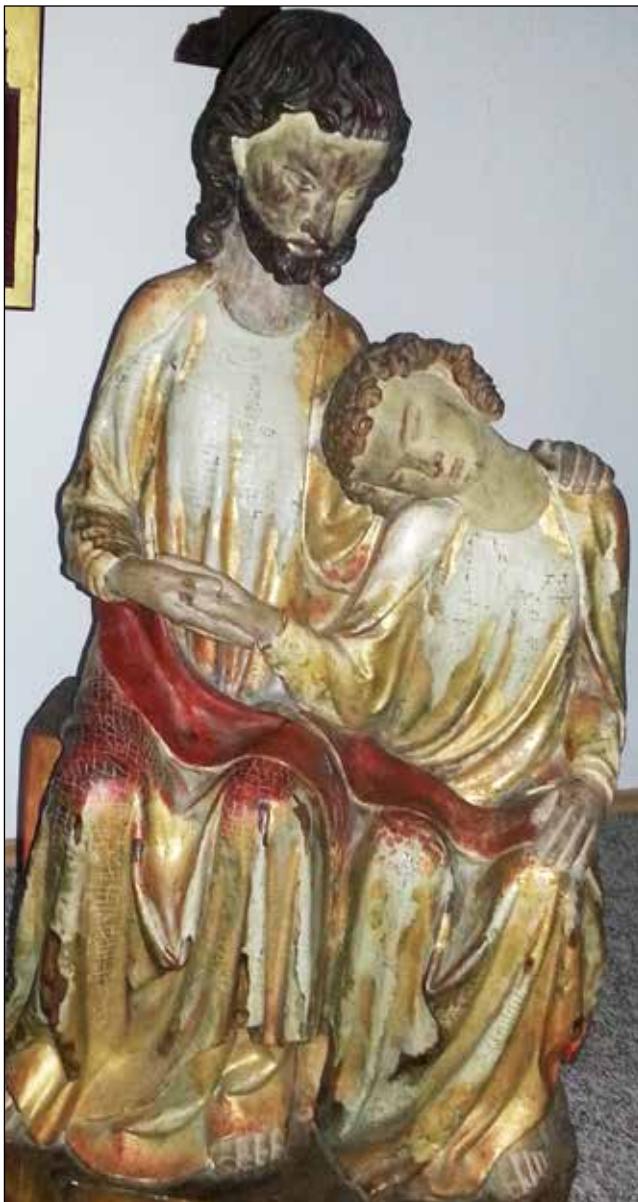
Jeg tror på en Gud.

Jeg hører etter. Hva er det jeg uttrykker med denne setningen? Som dere nok vet, er disse ordene begynnelsen av Kirkens 'Credo', trosbekjennelsen. Nærmere betraktet er disse ordene egentlig en bekjennelse til at jeg har et religiøst, deistisk ståsted i verden og i livet. Ikke mer, men heller ikke mindre. Så gjentar jeg denne setningen, men tilføyer en setning til, like bevisst:

Jeg tror på deg, Gud. Og enda et skritt videre: ***Jeg stoler på deg, Gud.***

Og etter hvert skritt hører jeg etter hva jeg har sagt, prøver å være mest mulig bevisst, virkelig mene det jeg har sagt. Jeg mener deg, Gud! Forskjellen mellom den første og den andre setningen, og hva jeg gjør mens jeg uttaler den andre setningen, hva som så skjer med meg, det er indre bønn.

Når man øver seg på denne bevisstgjøringen av Guds nærvær, hver gang man 'tenker' på Gud, ikke bare i særskilte bønnestunder, da blir hele livet forandret.

Johannes av Korset, kirkelærer og mystiker på 1500-tallet, kaller dette 'kjærlig huske på', en kjærlig og kort lytting innover, en kort henvendelse til Gud. Det vil vække krefter i sjelen som hittil ikke har blitt brukt, man ser alt med et dypere blikk. Troen blir en måte å leve på, et stadig samvær og felleskap, det å leve med, å elske med, å lide med Jesus og Hans Gud. Den som kan leve troen som en relasjon og kan se en venn og ledsager i Jesus, for dem blir hele det alminnelige livet, ikke bare de konkrete bønnestundene og gudstjenester, tid som tilbringes med Gud. Da vil vi le med Ham, gråte med Ham, treffe våre beslutninger sammen med Ham, med Jesus, vår gode venn.

Bildene:

1. Kors på toppen av Zugspitze (3000 moh) i Alpene
2. Altervegg i Karmelklosteret Birkenwerder nær Berlin.
I sentrum: Tabernaklet.
3. Kjosfossen i Flåmsdalen
4. Jesus og Johannes. Karmelkoster Birkenwerder.

Presentasjon av nabomenighetene

Aasmund R. Vik – aasmundrobert@gmail.com

I de kommende nummer av Hallvardsvaka vil vi presentere vår nabomenigheter.

Det er redaksjonsmedlem Aasmund Vik som står bak denne serien. Vi starter med St. Johannes, Apostel og Evangelist menighet på Bredtvet i Groruddalen.

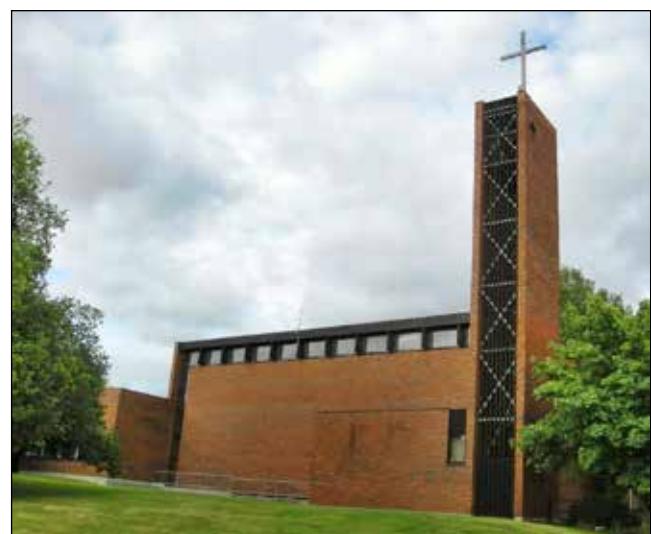
St. Johannes menighet i Groruddalen

Den første en møter når en kommer til St. Johannes kirke er en fransiskaner. For en som har hatt St. Hallvard som «hjemsted» gjennom flere tiår er det kjent og kjært å se en brun kutte, selv om den er i treverk. Inne i gangen står statuen av St. Antonius av Padua og tar imot. 15. mars 2013 var en merkedag i OKB. Det ble formelt opprettet en ny menighet i Oslo. St. Hallvard menighet hadde en stor del av sine medlemmer i Groruddalen – så mange at det over tid vokste fram et ønske og behov for en egen menighet. Det ordnet seg med kirkerom – vel noe motvillig gav Dnk fra seg Bredtvet kirke på utleie for 10 år i første omgang.

St. Johannes er nå inne i sitt 4. år som egen menighet, og etableringsfasen er godt tilbakelagt. Med innsats fra mange gode krefter fikk menigheten snart gjort

kirkerommet til sitt eget. De spesifikt katolske interiør-detaljene kom hovedsakelig på plass i løpet av det første året.

Pater Nguyen Than Phu, som først var kapellan i St. Hallvard, har vært tilsatt som sogneprest fra starten, i den første tiden med pater Haavar Simon Nilsen OP som kapellan. Nå er det pater Jeyanthan Pachchek OMI som er utnevnt som kapellan med pater Henry Thura

Zaw Min som betjener den burmesiske gruppen i Norge. Messene på burmesisk feires i St. Johannes.

I likhet med St. Hallvard er det stor aktivitet på forskjellige språk hele søndagen igjennom, med 5 eller 6 messer fra 09.30 til 19.00.

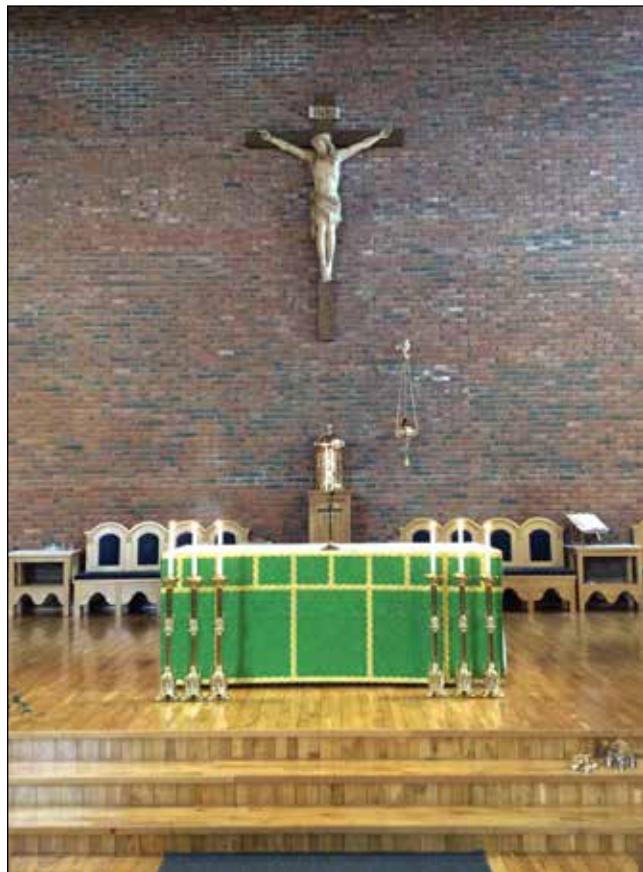
Når du ringer til St. Johannes menighet er det som regel Renate Eriksens glade stemme som svarer. Hun er menighetssekretær, og skal etter beste evne ha oversikt over det som skjer til enhver tid.

Det er etter hvert blitt ganske mange medlemmer i menigheten, som i gjennomsnittlig alder kanskje ligger litt under St. Hallvard – det var om lag 7800 av dem ved siste telling. Det var merkbart i søndagsmessene i St. Hallvard til å begynne med at det var kommet en ny menighet i det gamle sognet, men nå er antallet katolikker som sogner til Enerhaugen på vei mot å bli fylt opp igjen.

Et besøk i St. Johannes er et hyggelig møte med mange kjente ansikter fra St. Hallvard, og som gjest var følelsen straks at det er et godt sted å være. Et relativt nytt og moderne kirkebygg gjør det mulig å åpne en vegg til en større sal og utvide kapasiteten, hvis det skulle være behov for det ved større anledninger, og gi rom for 600. Et moderne orgel trakteres av organist Peder Varkøy, som snart får følge av Sara Brødsjø som kantor. De leder også et velklingende menighetskör, som har plass for noen flere mannsstemmer.

Det er valgt menighetsråd med Valerie Håkonsen som leder, en kjent profil med bakgrunn fra St. Hallvard gjennom mange år. Det har etter hvert blitt en god del saker å ta seg av for menighetsrådet, ikke minst utsikten for å gå til innkjøp av kirkebygget innen den nærværende leiekontrakten utløper.

Det må nevnes at innenfor menighetens grenser ligger også Lunden kloster. Selv om det ikke er noe formelt samarbeid med søstrene, blir det satt pris på at de er der i nærheten.

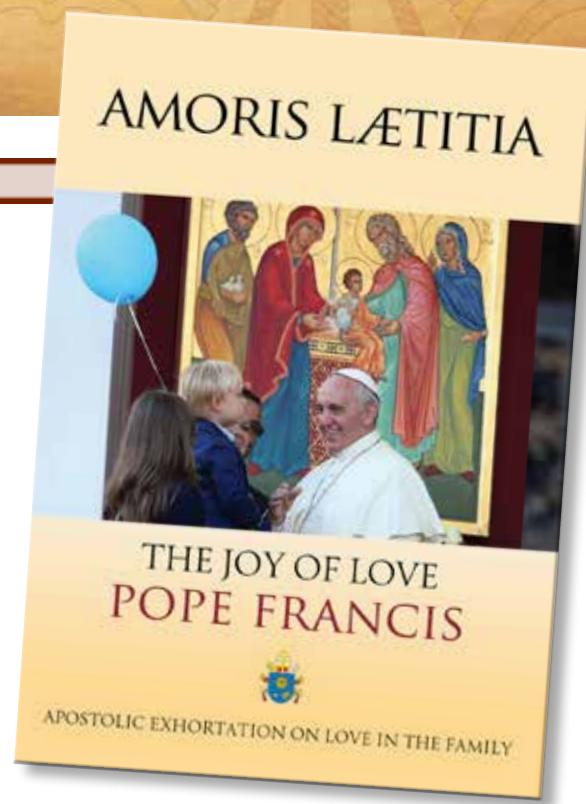
Apostolic Exhortation

AMORIS LAETITIA: ON LOVE IN THE FAMILY

Pave Frans om kjærlighet i familien *Amoris Laetitia*

Frode Grenmar – skyttenbroa@hotmail.no

Hva er *Amoris Laetitia*?

Amoris Laetitia er en pavelig ekshortasjon (formaning) gitt av pave Frans våren 2016. Skrivet (som i bokform er på rundt 250 sider) handler om familien, familiens sentrale rolle i samfunnet og spesielt om Kirkens forhold til familien.

Når vi skal sette oss inn i dette skrivet, er det fornuftig først å se litt på bakgrunnen og det arbeidet i Kirken som denne ekshortasjonen bygger på.

At familien som en grunnleggende enhet i samfunnet i dag står overfor store utfordringer, kan vel knapt noen være i tvil om. Hvordan skal Kirken stille seg til disse utfordringene? Og ikke minst, hvordan skal Kirken pastoralt, med omsorg og veiledning, best kunne møte alle de menneskene som lever midt opp i alle disse utfordringene i sine daglige liv?

Slike spørsmål lå til grunn for at pave Frans innkalte til en ekstraordinær bispesynode om familien i 2014. Forut for denne ble det sendt ut spørsmål til alle bispedømmer, der såvel prester og ordensfolk som legfolk kunne uttale seg om en rekke problemstillinger. På bakgrunn av disse svarene ble det utarbeidet et arbeidsdokument for synoden, kalt *Instrumentum Laboris*. I oktober 2014 forelå sluttrapporten for synoden, kalt *Relatio Synodi*. Mer om bakgrunnen og dette arbeidet kan du lese blant annet i en artikkel i St. Olav Kirkeblad nr 5 2014. Sluttrapporten lå så til grunn for arbeidet i den ordinære bispesynoden om familien i 2015, som tok for seg familiens kall og oppdrag i Kirken og i

verden av i dag. Synoden hadde 360 deltagere, der 166 var valgt direkte av nasjonale bispekonferanser, 25 var ledere av ulike vatikankongregasjoner og råd, og paven utnevnte 45 synodedefdre. 18 ektepar var blant synodens deltagere. Biskop Teemu Sippo av Helsinki representerer Den nordiske bispekonferansen.

Den ordinære bispesynodens arbeid og konklusjoner ble oppsummert i rapporten *Synodi Finalis*.

Amoris Laetitia er altså pave Frans' konklusjoner og anbefalinger etter dette flerårige arbeidet i Kirken.

Innholdet i ekshortasjonen

I sin introduksjon presenterer paven selv innholdet på denne måten:

"Jeg vil begynne med et innledende kapittel inspirert av

Skriften, for å angi en riktig tone. Jeg vil så se undersøkende på familienes aktuelle situasjon, for å sikre et fast fundament i virkeligheten. Jeg vil så fortsette ved å minne om noen grunnleggende sider ved Kirkens lære om ekteskapet og familien, for å legge grunnlaget for to sentrale kapitler om kjærligheten. Jeg vil så sette søkerlyset på noen pastorale tilnærmingar som kan vise oss vei når vi skal bygge sunne og fruktbare hjem i samsvar med Guds plan, med et helt kapittel om å få og oppdra barn. Til slutt vil jeg vil jeg invitere til barmhjertighet og pastoral vurdering og dømmekraft angående de situasjonene som kommer til kort i forhold til det Herren krever av oss, og så konkludere med en kort diskusjon om spiritualitet i familien.”

Litt mer om temaene, med noen smakebiter

I sitt innledende kapittel om Skriften og familien, viser Paven til “den guddommelige plan klart uttalt av Herren selv:

Har dere ikke lest at Skaperen fra begynnelsen av skapte dem som mann og kvinne? (Matt 19,4)

“Her hører vi gjenklangen av ordene fra 1. Mosebok:”

Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og holde fast ved sin kvinne, og de to skal være én kropp. 1. Mos 2,24)

Paven er også opptatt av foreldrenes ansvar for å skape et hjem der barna møter en levende tro, og opplærer i denne.

Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min

røst og åpner døren, vil jeg gå inn til ham og holde måltid, jeg med ham og han med meg. (Åp 3,20)

“Her ser vi et hjem fylt av Guds nærvær, felles bønn og all velsignelse,” skriver paven.

Barna på sin side, er kalt til å følge budet:

Du skal hedre din far og din mor (2 Mos 20,12)

De bibelske idealene er tydelige og de idealene skal vi strekke oss mot, sier paven, men peker også på hvor mange utfordringer vi i dag møter når vi forsøker å nå disse. Vårt moderne samfunn er preget av en stor grad av individualisme og egoisme, karrierejag og tidspress, teknologi som stjeler vår tid og oppmerksomhet, opplösning av etiske normer, barn som blir oversett eller misbrukt, og familier som lider under fattigdom og trusler fra krigshandlinger.

Under slike forhold kan vi se at tradisjonelle familiestrukturer og verdier lett feies til side.

“Det er i dag lett å blande den ekte friheten med ideen om at hvert menneske kan handle vilkårlig, som om det ikke var noen sannheter, verdier eller prinsipper til å lede oss, og som om alt er mulig og tillatelig.”

Paven oppfordrer oss til å se alt i troens lys, og la vår lære være preget av kjærlighetens budskap, slik at den ikke blir tørr og livløs.

Jesus, med sin forsonende lære, gjenopprettet ekteskapet og familien til sin opprinnelige form, skriver paven, og viser til Mark 10,1-12, og også til Heb 13,4, der det står:

La ekteskapet holdes i ære av alle, og la ektesengen bevares ren.

Han viser også til Mat 19,6 som grunnlag for Kirkens lære om ekteskapets uoppløselighet.

Så er de ikke lenger to; de er én kropp. Og det som Gud har sammenføyd, skal mennesker ikke skille.

Paven minner om at ekteskapet er et sakrament, ikke en sosial konvensjon, kun et tomt ritual, et ytre tegn på tilhørighet. Han henviser her til pave Johannes Paul II i hans ekshortasjon *Familiaris Consortio* (1981), der ektefellenes gjensidige tilhørighet omtales som en gjenspeiling, gjennom sakramentets tegn, av Kristi forhold til Kirken.

I kapittel 5 tar paven for seg familien som et sted der kjærligheten bærer frukter, og der "et nytt liv ikke bare fødes, men ønskes velkommen som en gave fra Gud."

Gud sier til Jeremia:

Før jeg formet deg i mors liv, kjente jeg deg, før du ble født, helliget jeg deg. (Jer 1,5)

og salmisten sier i salme 130 (vers 13)

...du har vevd meg i mors liv.

"En gravid kvinne er medvirkende til Guds skaperverk, og en mor er den sterkeste motgiften mot spredning av selvsentrert individualisme," skriver paven.

Han peker også på farsrollen, og hvor viktig det er med en tilstedeværende far gjennom barnets oppvekst - en far som er "nær sin kone og deler alt, glede og sorg, håp og tunge tider" og "nær sine barn mens de vokser opp, når de

leker og når de arbeider, når de er bekymringsløse og når de har det vanskelig, når de snakker og når de er stille."

En kristen familie er et viktig vitnesbyrd i verden, både ved sine ord og ved hvordan de lever, skriver paven. Ved å gjenspeile skjønnheten i evangeliet og det evangeliske liv, gir de troen videre og tenner lengselen etter Gud hos sine medmennesker.

Avslutningsvis skriver han også om storfamilien, om våre brødre og søstre, og om viktigheten av å vise omsorg for de eldre.

Skal vi styrke familiens stilling i dag, er det viktig at de unge får opplæring i hva ekteskapet faktisk innebærer av ansvar og forpliktelser. Dette tar paven opp i kapittel 6. Kirken har her et stort ansvar, og dette er oppgaver som må prioriteres høyt, ikke bare av prestene, men av hele menigheten. Vi må hjelpe familier til å vokse i troen og til å søke det kirkelige fellesskapet og sakramentene. Gud og bønnen må få en sentral plass i familien. "Familien som ber sammen, holder sammen."

I familier vil det ofte oppstå problemer og til og med kriser. Da er det viktig å møte dette sammen, samtidig som man må være villige til å søke hjelp, dersom dette er nødvendig. Kommunikasjonen må prioriteres, så man ikke trekker seg unna i taushet og blir fremmede for hverandre. Kriser er alltid tunge og krevende, men de kan samtidig gi grunnlag for vekst og videreutvikling.

"Enhver krise har en lekse å lære oss, og vi må trenere oss opp til å lytte til den med vårt hjertes øre," skriver paven.

I noen tilfeller lar forholdet seg ikke reparere, og separasjon kan være den eneste løsningen, men dette skal være en siste utvei, etter at alle andre muligheter har vært forsøkt.

De som kommer i en slik situasjon, har spesielt behov for omsorg, og det er viktig at de ikke føler seg utstøtte, men tvert imot oppmuntres til å delta i det kirkelige fellesskapet.

Her peker paven også på et uttrykt ønske fra flere synodefedre om å se på mulighetene for en mer smidig og mindre tidkrevende prosess for å få et ekteskap erklaert ugyldig, dersom omstendighetene gjør dette mulig. Paven henviser her til to skriv han har kommet med (i august 2015) nettopp i denne hensikt, og der den lokale biskops ansvar for tilrettelegging understrekkes.

Her kommer paven også kort inn på spesielt problematisk situasjoner som kan oppstå i forbindelse med ekteskap mellom parter som tilhører ulike konfesjoner, ekteskap i land der det ikke finnes religionsfrihet og den ene parten tvinges til å konvertere til en annen tro, og forhold der det er utfordringer med tiltrekning til personer av samme kjønn.

I det 7. kapittelet fokuserer pave Frans på opplæring og oppdragelse av barna, med spesiell vekt på behovet for etiske normer og trosopplæring. Her understreker paven foreldrenes hovedansvar og advarer mot holdningen om at dette er noe som skolen får ta seg av.

Diskusjonen rundt familiesynodene og *Amoris Laetitia*

Det var stor medieoppmerksomhet rundt familiesynodene, både i kristne og sekulære medier.

Det kunne også være vanskelig å forholde seg til alt som ble skrevet, for det ble naturlig nok preget av ståstedet til den som skrev. Mange uttalelser ble revet ut av sin sammenheng og blåst opp, og for utenforstående kunne det derfor noen ganger fortone seg som den reneste krigen mellom konservative og liberale krefter. Men selv når man luker ut de verste sensasjonoverskriftene, så står man igjen med et bilde av to synoder der det udiskutabelt var betydelige uenighet og motsetninger. Noen uttrykte bekymring for det de oppfattet som angrep på Kirkens sentrale lære og tradisjoner, mens andre var tydelige i sine ønsker om reformer og ønske om en ”modernisering” av Kirkens forhold til familier.

Det var derfor knyttet stor interesse til pavens oppsummering, konklusjoner og anbefalinger i *Amoris Laetitia*. Igjen har vi sett eksempler på ganske sprikende omtaler, preget av holdningene til kommentatorene, og flere mente også at denne ekshortasjonen var langt rikere på ord enn på klare konklusjoner i kontroversielle spørsmål. Det har blitt pekt på at ”tonen” i denne ekshortasjonen kanskje er det som karakteriserer den mest. *Amoris Laetitia* bærer gjennomgående preg av pave Frans pastorale tilnærming, med vektlegging av barmhjertighet og omsorg for de svake og marginaliserte.

Særlig i kapittel 8 kommer paven inn på vanskelige situasjoner og hvordan vi bør møte disse.

Hva er kontroversielt?

Det er særlig to områder som det har vært knyttet stor interesse til. Det ene er Kirkens forhold til homofili og homofile, og det andre er diskusjonen rundt muligheten til å gi kommununion til skilte og sivilt gjengifte.

Både i flere protestantiske trossamfunn og i sivil lovgivning i flere land, har det vært store diskusjoner og betydelige holdningsendringer de siste årene i forhold til partnerskap og ekteskap mellom personer av samme kjønn. Hva sier så paven i *Amoris Laetitia*?

Egentlig ikke så mye. Kun noen få setninger er viet disse spørsmålene direkte. Men indirekte er det jo en klar og gjennomgående konsekvent holdning i ekshortasjonen at når det vises til ekteskap, så er dette i ordets tradisjonelle kirkelige betydning, mellom én mann og én kvinne.

Mest konkret i forhold til denne diskusjonen er paven i punkt 250 (AL 250), der han med henvisning til *Relatio Finalis* skriver: "Angående forslagene om å sette forhold mellom homofile personer på samme nivå som ekteskap, er det absolutt ikke noe grunnlag for å vurdere homofile forhold som på noen måte like, eller selv fjernt svarende til (remotely analogous) Guds plan for ekteskap og familie.

Samtidig skriver han også at: "Fremfor alt vil vi stadfeste at ethvert menneske, uavhengig av seksuell orientering, skal respekteres for sin verdighet og behandles hensynsfullt og med omsorg, og det må ikke vises tegn til diskriminering, og spesielt ikke noen form for agresjon eller vold." Og videre:

"Slike familier skal ges respektfull pastoral veiling, slik at de som har en homofil orientering kan motta den hjelp de trenger til å forstå og leve ut den vilje Gud har med deres liv."

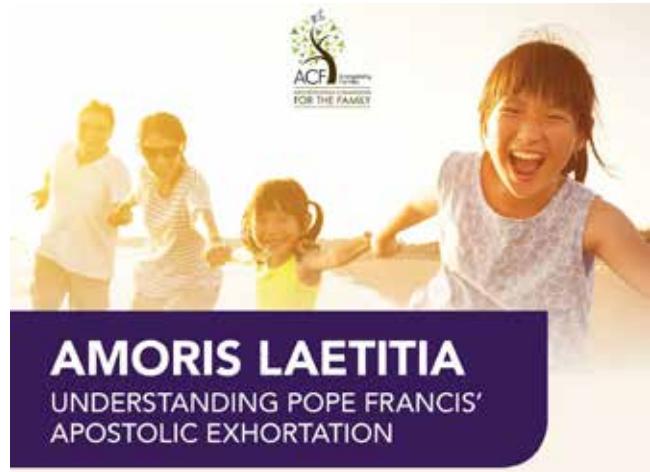
Pave Frans er altså klar på at homofile skal møtes med respekt, omsorg og pastoral veiledning, men også på at ekteskapsdefinisjonen står fast og ikke kan åpnes for å omfatte personer av samme kjønn. På dette området kan vi ikke si at ekshortasjonen inneholder noe nytt.

Mest diskusjon har det nok blitt rundt det som står i ekshortasjonen om sivilt gjengifte og kommununion. I denne presentasjonen er det ikke mulig å gå i dybden i forhold til disse spørsmålene, men kort fortalt advarer paven mot en utvanning av læren, og relativisme i forhold til ekteskapets idealer som uttrykk for Guds plan, men samtidig uttrykker han forståelse for at det av ulike grunner kan være vanskelig å nå idealene, og at Kirken må forsøke å favne og vise omsorg også for dem som ikke har nådd helt fram.

Han viser til at ulike situasjoner som objektivt sett er syndige, kan inneholde elementer som reduserer omfanget av skyld, og at irregulære forhold også kan inneholde positive elementer.

"Å vise forståelse i møte med situasjoner som representerer spesielle unntak, betyr ikke det samme som at vi demper det fulle idealets lys."

Men hva betyr så dette i praksis i forhold til

kommunion for skilte og sivilt gjengifte? Derom strides altså de lærde. Men det som er helt klart, er at paven ikke på noen måte åpner for kommununion for alle gjengifte, eller gir biskoper eller prester vide fullmakter til å fravike den generelle regelen.

Men samtidig skriver han også, i den etter hvert ganske beryktede fotnote 351: "Jeg vil også få påpeke at eukaristien ikke er en pris for den perfekte, men en kraftig medisin og næring for den svake."

Dermed blir mange stående litt spørrende igjen, for samtidig som paven på ingen måte sier et ja til kommununion for skilte og sivilt gjengifte, så sier han tilsynelatende ikke helt nei i alle tilfeller heller...

Dette har ført til mye kritikk, men jeg tror at vår pave er veldig klar over hva han gjør. Med sin bakgrunn fra det konfliktfylte Argentina, vet han at ikke alt i vår kompliserte verden er bare svart eller bare hvitt, bare ondt eller bare godt, ikke bare galt eller bare riktig.

I AL 308 skriver han: "Jeg forstår de som foretrekker en mer rigorøs pastoral omsorg, som ikke åpner for noen usikkerhet. Men det er min sterke overbevisning at Jesus ønsker en Kirke som er oppmerksom i forhold til den godhet som den Hellige Ånd sår midt blant menneskelig svakhet, en Mor som, samtidig som hun klart gir uttrykk for sin objektive lære, alltid gjør det gode hun kan, selv om hun gjennom dette skulle få sine sko tilsmusset av gatens såle."

Hvordan skaffe seg ekshortasjonen?

Amoris Laetitia kan du laste ned som PDF-fil og lese gratis på PC eller nettbrett, eller du kan kjøpe den som bok for en billig penge. Flere forlag har gitt den ut, og på mange språk.

Her er det mye å fordype seg i, mye å tenke gjennom og mye å la seg inspirere av! Spesielt vil ekshortasjonen være verdifult for par som skal stiftet familie, for alle barnefamilier, og ikke minst for alle som er engasjerte i katekese rettet mot ektepar og familier.

Katekesen – et godt sted å være, et godt sted å lære

Huyen Nguyen – huyen.nguyen@katolsk.no

St. Hallvard menighet har lang tradisjon i å tilby katekesen, altså trosopplæring til barn og unge, og alle barn fra og med 1. klasse er hjertelig velkommen til å delta i katekesen her i menigheten!

Når barna går i katekesen... :

- kommer de nærmere Gud og Kirken gjennom aktiviteter med andre katolikker
- kjenner de på hvordan det er å være en del av et katolsk fellesskap
- lærer de mer om hva det å være katolikk innebærer
- blir de kjent med andre katolske barn, utveksle tanker og erfaringer
- ... og mye, mye mer!

Akkurat nå nærmer vi oss 240 katekesebarn og -ungdommer i katekesen i St. Hallvard. Disse er fordelt på 7 ulike klasser, 9 ulike trinn og 21 kateketer og assistenter! Kateketene i St. Hallvard kunne vært hvem som helst i menigheten, i din familie - eller kanskje til og med deg? De er studenter, de jobber, de har familie, noen har barn, og kanskje er vi så heldige at de til og med har pedagogisk bakgrunn. Felles for alle er at de er katolikker som vil bidra til å gjøre en forskjell. En viktig forskjell. For hva skjer med menighetens fremtid om vi ikke klarer å videreføre religionen vår?

Den egentlige katekesen starter hjemme, i det enkelte hjem, så alle dere som har mottatt fermingens sakrament og leser dette akkurat nå er med andre godt nok kvalifisert. Kan du tenke deg å være kateket og bidra til Kirkens vekst? Jesus sa tross alt:

"Dere er jordens salt! Men om saltet mister sin kraft, hva skal det da saltes med? Det duger ikke lenger til noe, uten til å kastes ut og tråkkes ned av menneskene.

Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. Heller ikke tenner noen et lys og setter det under en skjeppe, men i lysestaken. Da lyser det for alle som er i huset." (Matteus 5, 13-20)

Vi vet dessverre allerede nå at menigheten kommer til å miste noen kateketer fra og med høsten. Vi søker derfor nye kateketer og assistenter til 2017/2018! Det poengteres at vi også trenger vikarer og assistenter, og ikke bare kateketer. Ingenting er for lite når man bidrar med det man kan. Vi tar imot all hjelp vi kan få :)

Vi trenger flere kateketer! Vi søker kateketer til skoleåret 2017/2018!

Kan du tenke deg å være kateket, assistent eller vikar? Kanskje kjenner du noen som er egnet for jobben? Ta gjerne kontakt med katekesekoordinator Huyen

Nguyen (huyen.nguyen@katolsk.no / 489 57 391 / 23 30 32 04) for en uforpliktende samtale!

Katekese 2016/2017: Datoer som gjenstår våren 2017

1. klasse:

- 5. mars
- 2. april
- 7. mai
- lørdag 10. juni (Katekeseavslutning sammen med 2.-7. klasse)

Katekesen for 1. klasse finner sted i Lillesalen etter familiemessen og varer i ca. 1 time. Tilbudet er gratis!

2. - 8. klasse:

- 11. mars (ikke 8.kl)
- 17.-19. mars (konfirmanthelg for 8. kl)
- 1. april (ikke 3. kl)
- 22.-23. april (helgetur for 3. kl)
- 20. mai (GENERALPRØVE for 3. kl)
- 10. juni (katekeseavslutning for 1.-7. kl)

Katekesen for 2. – 8. klasse finner sted enten på Tøyen skole eller i St. Hallvard og varer kl.10 – 14. Alle foreldre og søsknen oppfordres til å delta i katekese-messen kl.13. I katekesemessen bruker vi prosjektor, slik at barna lettere kan følge med og ta aktivt del i liturgien.

9. klasse

- søndag 5. mars
- 15./16. mars
- søndag 2. april
- 19./20. april
- søndag 7. mai
- 10./ 11. mai (undervisning og skriftemål)
- 31. mai (GENERALPRØVE)

Konfirmantundervisningen for 9. klasse finner sted i St. Hallvard. Samlingene varer kl. 16.30 – 18.30 på hverdager og kl. 11 – 15 på søndager. Konfirmantene velger onsdag eller torsdag. Søndager skal hele gruppen være samlet. Her er tanken at ungdommene skal delta som lektorer og kirkeverter i messen, og deretter stå ansvarlig for kirkekaffe, før dagen avsluttes med fellesaktiviteter.

FØRSTEKOMMUNION i St. Hallvard kirke:
lørdag 27. mai 2016 kl. 11 og kl. 13.

KONFIRMASJON i St. Hallvard kirke:
2. pinsedag mandag 5. juni kl.10.30 og 13.

- Husk foreldremøte om førstekommunion 27. mai 2017, lørdag 11. mars kl.10.30 i lille menighetssal.
- Husk foreldremøte om konfirmasjon 2. pinsedag mandag 5. juni 2017, søndag 12. mars etter høymessen kl. 11 i lille menighetssal.

- Katekesebarna går korsvei lørdag 11. mars kl. 13-14! 2.-7. klasse er ansvarlig for de ulike stasjonene og vi gleder oss veldig!

Ta kontakt med katekesekoordinator Huyen Nguyen dersom det skulle være spørsmål i forbindelse med katekesen: huyen.nguyen@katolsk.no

Konfirmantovernattning i St. Hallvard

Joachim Teigen – joateig@gmail.com

4.-5. februar vart det i St. Hallvard arrangera overnatting for konfirmantane i menigheten. Arrangementet var opphaveleg ikkje ein del av årsplanen for dette kullet, men vart til på førespurnad frå konfirmantane sjølv. Erfaringa frå leiren på Mariaholt hadde tydelegvis gjeve meirsmak, og då eit nærast einstemmig konfirmantkull ropa «Overnatting!», så var leiarane ikkje vanskelege å be. Overnatting skulle dei få!

Trass dette såg det ut som om berre eit fatal av ungdommene faktisk hadde høve til å koma, når dagen etter kvart nærma seg. Eg skal ikkje gå så langt som å seie at leiarane ikkje visste sine arme råd, men uvissa kring kva for oppmøte ein faktisk kunne forvente gjorde at både ein «Plan A», «Plan B» og «Plan C» måtte førebuast.

Når me då tok valet om å fortsette som planlagd, var det eit val få av oss angra på, og me både vonar og trur at dette inkluderer dei sju konfirmantane som møtte opp. Kan hende høyrest talet lite ut, men tatt i betraktning at overnattinga var heilt friviljug, så vel me å sjå på det som ein suksess. Alternativa for kva ein ungdom kan gjere på ein laurdag kveld er ikkje få, men likevel valde desse å vere i St. Hallvard. Det er me både takknemlege og glade for.

Og som tidlegare nemnd: det vart ein suksess. Konfirmantane vart møtt med ein enkel lunsj, som attåt til kunne nytast rundt eitt enkelt bord. Den gode stemninga var straks til å ta å kjenne på. Like god var ho kanskje ikkje når underteiknande informera om at me trass alt måtte ha litt katekese på ei slik helg. Men praten kom fort i gang då katekesen gjekk ut på å, gruppevis, velje ut fem presserande spørsmål om katolsk tru, som eg i neste omgang skulle forsøke å svare på.

Guds Forsyn gjorde også ein justering av planane – til det betre – når eit kull med lutherske konfirmantar frå Grønland kyrkje plutseleg kom til St. Hallvard laurdag ettermiddag. Dei hadde gått pilegrimstur i Oslo, og turen skulle avsluttast i St. Hallvard. Dei var ikkje førebudd på nokon guiding, men me såg vårt snitt til å sette økumenikk ut i praksis då me slo dei to kulla saman og tok dei inn i kyrkjerommet. Her fekk både lutherske og katolske konfirmantar høre om kva som er særskild med eit katolsk kyrkjerom, kva eit «tabernakel» er, kva ein helgen er, og kva som er funksjonen til dei låge benkane som så mange ofte legg føtene på. Møtet mellom dei to konfirmantkulla nådde eit sterkt høgdepunkt når både lutherske og katolske ungdommar tok knele-

benkane i bruk, idet me saman bad den bøna som Herren lærte oss.

Det obligatoriske innslaget «pizza og film» var sjølvsagt på plass, og det var også Ivan Vu frå NUK. Han fortalte om Norges Unge Katolikker, som organisasjon og om verksemda deira. Per i dag har St. Hallvard ikkje noko ungdomslag, men vona er at nokre ungdommar skal få lyst til å ta initiativ til å få dette på plass. I så måte gjorde Ivan ein god promotering – ja, han var trass alt ein vandrande reklame der han gjekk med NUK-hettegenseren.

Overnattinga, som har høveleg ramma inn med kveldsbøn og morgonbøn i kapellet, nådde ein ende når resten av konfirmantkullet kom til den obligatoriske messa sundag formiddag. Takk så mykje til Huy Tran, som var ansvarleg leiar og som tok hovudansvaret for å få det i gang. Takk til alle leiarane, som tok av fritida si til å hjelpe til med å gjere helga så flott. Og ikkje minst, takk til konfirmantane som valde å bruke helga si saman med oss. Vona vår er at konfirmantane skal få oppleve kva me meiner når me seier at Kyrkja er eit fellesskap, at dei skal få kjenne at Kyrkja er ein god plass å vere, og, ikkje minst, at det er ein plass dei kan få lyst til å vende attende til om att og om att resten av livet sitt.

Familiekoret i St. Hallvard kirke “HaBaKo”

Hver mandag skjer det noe spennende i St. Hallvard kirke fra kl. 17.30 til kl. 18.30. Det er øvelse for familiekoret. Vi øver for å prise Gud med våre stemmer og lærer oss også å ta aktivt del i liturgien dvs, Den Hellige Messe. Barnekoret er ansvarlig for å lede sangen i familiemessene første søndag i måneden. På de søndagene det er familiemesse, møtes vi kl.10.15 for å øve.

I "HaBaKo" er det ingen øvre eller nedre aldersgrense. Her er det nemlig barn i barnehagealder opp mot ungdomsskolealder. Vi har det veldig gøy sammen. Vil du være med??? Bare kom!!! Du er hjertelig velkommen.

Barnekoret er ansvarlig for å lede sangen i familiemessene første søndag i måneden. På de søndagene det er familiemesse møtes vi kl.10.15 for å øve.

Du er hjertelig velkommen!

Ta kontakt ved spørsmål:

sr. Faustyna tlf. 23 38 44 11; mobil: 412 52 226
eller mail: faustyna@stelisabeth.katolsk.no

Har du lyst til å være ministrant (altergutt/-pike) i St. Hallvard kirke?

Vil du være med å bistå presten under feiringen av liturgiske handlinger - messefeiringen? Alle som har mottatt førstekommunion kan bli ministrant, og det er alltid plass til flere. Gruppen tar sikte på å samles en gang i måneden for øving og sosialt samvær. Tid og sted for samling vil bli annonseret i søndagsbladet, og fra høsten 2016 har ministrantlaget i St. Hallvard hovedsakelig hatt samling på de lørdagene det er katekese.

Har du lyst til å bli ministrant, ta kontakt med ministrantansvarlig Hung Ngoc Nguyen, mobil: 415 31 615, e-post: hung0047@gmail.com

Konfirmanthelg på Mariaholt for 9. klasse - like stor suksess hver eneste gang!

18.-20. november var 9. klasse på obligatorisk konfirmanthelg på Mariaholt. Lederne var så klart team Asian Invasion, denne gangen med et ikke-så-asiatisk tilskudd - nemlig Joachim som alle i menigheten begynner å kjenne som "den store ministranten". Etter ønske fra kateketen deres, Antonio, ble "Bli Lys" valgt som helgens tema, og temaet ble så klart fulgt opp gjennom hele helgen. Undervisningen baserte seg på viktigheten av lys og dets symbolikk. Og rebusløpets poster hadde alle noe med lys å gjøre. Hovedoppgaven var å holde liv i lyset og ikke la mørket ta over.... Og så klart: Ingen konfirmanthelg uten sakramentstilbedelse, skriftemål og messe, samt underholdning basert på bibeltekster. Og klarer dere å gjette hva bibeltekstene handlet om? Lys og mørke så klart!

En liten oppdatering på 9. klasse konfirmandene

De fleste i menigheten har trolig lagt merke til 9. klassingenes tilstedeværelse før, under og etter familiemesene. Om dere ikke har lagt merke til dem, har dere virkelig gått glipp av noe!

I stedet for å ha hverdagsundervisning to ganger i måneden har konfirmandene fra høsten 2016 hatt hverdagsundervisning én gang i måneden kombinert med søndagsundervisning én gang i måneden. Valget falt ganske naturlig på familiemessene, da det er fint for de yngre barna å se "unge forbilder" i menigheten. For ikke å nevne at konfirmandene slipper å ha "sceneskrekk" når "publikummet" for det meste består av barn. På disse søndagene bidrar de nemlig som kirkeverter og deler ut/samler inn salmebøker, samler kollekt, er lektorer og leser lesninger og forbønner. Planen er også at de skal

ministrere, men det er det ikke så mange som har turt ennå. Det er nemlig altfor skummelt å sitte til alles beskuelse! Etter messen er det selvfølgelig konfirmandene som står for kirkekaffen.

Vi håper dette har bidratt til at de har kommet nærmere både hverandre og menigheten, for konfirmandene uttrykte selv et ønske om å ha en overnatting, så da kunne ikke kateketene gjøre annet enn å innfri ønsket. 4.-5. november var det overnatting for 9. klasse konfirmandene.

Det ble holdt aktiviteter som kortspill, Wii og film, i tillegg til et foredrag om NUK. De hadde det faktisk så gøy at de ville ha enda en overnatting. Kanskje dette blir starten på oppstandelsen av SHUL?

Adventsovernattning for 4.-7. klasse 26.-27. november - til inntekt for Adventsaksjonen 2016: inkluderende utdanning i Vietnam

Marta Bivand Erdal – bivand@hotmail.com

Fabelaktig innsats av 35 sprudlende og engasjerte tweens i St Hallvard. Over 7000 kr innsamlet til Adventsaksjonen. Kirkekaffe og salg av varer barna hadde laget på Adventsovernattning.

Når sognepresten viser bilder og forteller om Vietnam, utdanning og barn som trenger vår bistand på lørdagskvelden og barna ivrig stiller spørsmål, og plutselig får en mer levende forestilling av hva de er med på og hvorfor det utgjør en forskjell...

Takk for en supermeningsfylt helg :)

Hellige tre kongers fest 8. januar

Sang og gang rundt juletreet med flotte barn, fine familier, prest, Elisabethsøstre og postulanter. Dette i kombinasjon med julespill av Elisabethsøstrene etter familiemessen, gratis pepperkaker, klementiner og pølser - for ikke å snakke om besøk av selveste tre vise menn med godteriposer til barna - det kan rett og slett ikke gå galt! Særlig ikke når det hele koordineres av selveste Hanneke Ørne Bruce og arrangeres av alle søndagsskolelærerne: Marta, Eden, Darko og Josiane. På dager som dette får vi se at St. Hallvard menighet har et helt utrolig engasjement og fellesskap.

Epifani i St. Hallvard

Joachim Teigen – joateig@gmail.com

Epifani falt i år på en fredag, men det forhindret ikke de festglade menneskene i St. Hallvard å markere det påfølgende søndag også. Det skal jo tross alt feires, og da er jo kirkekaffen på Herrens Dag en ypperlig anledning. Tradisjonen tro kom de Hellige Tre Konger på besøk, og de hadde med seg gaver til barna, samt til noen postulanter som gjorde seg kortere for anledningen. Og man må kunne si at utviegelsen av kongene skjedde godt i tråd med evangelisten Matteus' ånd, med en representant fra Asia, en fra Afrika, og en fra Nord-Europa. Nærmere bestemt Norge.

Uttrykket «Matteus' ånd» er her valgt med omhu. For skulle man fulgt Matteus' ordlyd, så må i alle fall én av kongene, som kom til St. Hallvard denne dagen, sies å ha vært malplassert. Men i forståelsen av Epifani må vi på sett og vis forholde oss til Matteus' ånd, da selve teksten i Matteus 2 er sparsommelig med detaljer. Vi vet ikke hvor mange konger (eller rettere sagt: vismenn) det faktisk var – bare at det var tre gaver. Vi vet ikke nøyaktig hvor de kom fra – bare at de hadde sett en stjerne i Østen.

Men vi kan si noe om hvorfor Matteus, som eneste evangelist, har med disse skikkelsene. Matteus er nemlig den evangelisten som, mest av alle, holder frem både det jødiske og det universelle med det glade budskapet. Jesus Kristus er Davids sønn og Abrahams sønn, den som skulle komme for å frelse Israel. Men vismennene står der som levende påminnelser om at det her dreier seg om noe langt større. Denne gangen tilbyr ikke Gud bare en pakt til det jødiske folket, men til hele verden. I tidenes fylde skjedde det som Gud hadde forberedt med sitt folk Israel: Han gav hele menneskeheten er frelses, og alle mennesker inviteres til å komme og tilbe Ham som endog konger kaller Konge. Vismennene står der da så å si i vårt sted; hedninger som erkjenner at det som nå skjer ikke er forbeholdt ett folk, men at det er en oppfyllelse av den dype lengsel etter forløsning som

både menneskehett og skapning deler. Og hedningene har med seg gaver skikket Han som av de tidligste kristne ble kalt «prest, profet og konge»; gull, røkelse og myrra. Det som før var særskilt jødiske embeter blir nå løftet opp på et universelt, ja attpåtil kosmisk, plan. Jesus Kristus er den evige yppersteprest, Guds Logos og Konge av alt, synlig og usynlig.

Det er nettopp derfor dette feires som Epifani; Herrens Åpenbaring. I kongenes enkle gest aner vi noe langt mer eksistensielt: skaperverket som erkjenner at Gud har kommet for å gjeste sitt folk – «Gud med oss». Det kan knapt sies bedre enn hva profeten Jesaja sa flere hundre år før Herrens komme:

*Reis deg, bli lys!
For lyset ditt kommer,
Herrens herlighet går opp over deg.
Se, mørke dekker jorden,
skodde dekker folkene.
Men over deg går Herren opp,
hans herlighet viser seg over deg.
Folkeslag skal gå mot ditt lys,
konger gå mot din soloppgang.*

Helgen fredag 12. - søndag 14. mai er det igjen duket for familiehelg på Mariaholt!

Familiehelg 2017

Hvem kan delta? Familier med barn i alle aldre, besteforeldre, deler av familien...

Sted: Mariaholt, katolsk leirsted i Spydeberg, 1 time fra Oslo.

Tid: Fredag 12. mai – søndag 14. mai

Transport:

I utgangspunktet reiser deltakerne privat. De som ikke har bil kan reise med tog (Oslo-Spydeberg) og blir hentet ved stasjonen, evt. kan vi ordne skyss fra Oslo.

Planleggingsgruppe:

Vil du være med å utforme programmet eller har du lyst til å bidra med noe (f.eks. musikk, aktivitet m.m)? Alle som ønsker å bidra med forberedelser eller med praktisk hjelp under helgen bes ta kontakt med Marta tlf. 452 17 648, bivand@hotmail.com eller Huyen på huyen.nguyen@katolsk.no. Vi trenger mange flinke hender og søker særlig representanter fra alle nasjonaliteter i menigheten.

Når denne utgaven av Hallvardsvaka går i trykken er tema og pris ennå ikke fastsatt. Mer informasjon i forbindelse med dette kommer fortløpende i søndagsbladet.

CARITAS FASTEAKSJONEN 2017: Rett til mat, rett til utvikling

Sult hemmer barns utvikling. Nesten 250 millioner barn under fem år risikerer å få sin framtid ødelagt fordi de ikke har nok mat. Men en verden uten sult er mulig! Ved å støtte årets fasteaksjon, bidrar du til at flere barn kan få spise seg mette. Rett til mat, rett til utvikling! Ønsker du å hjelpe?

SMS: Food til 2160 (kr 200,-) Vipps: 12135.
(Merk innbetalingen: Food)

Gavekonto: 8200.01.93433

En verden uten sult er mulig!

FASTEAKSJONEN 2017
- En verden uten sult er mulig

Rett til mat, rett til
UTVIKLING

DU KAN HJELPE!
SMS: Send Food til 2160 (200,-)
VIPPS: 12135. Merk innbetalingen FOOD
GAVEKONTO: 8200 01 93433

Caritas
Norge

Korsveisandakt fredager i fastetiden:

Kl 18:00 i forbindelse med
kveldsmessen på norsk

Kl 19:00 i forbindelse med
kveldsmessen på polsk

*Den eritreiske gruppen samles til
korsvei alle hverdager kl. 15:30*

ÅPENT HUS VÅREN 2017

Følgende datoer er det Åpent hus i St. Hallvard
kommande semester. Åpent hus-gruppen samles etter
torsdagsmessen kl 18:00 for samtale og sosialt samvær.

**06. og 20. april
04. og 18. mai
01. og 15. juni**

VELKOMMEN

Sult hemmer barns utvikling

Ingrid Finess Evensmo, programkoordinator i Caritas Norge

Nesten 250 millioner barn under fem år risikerer å få sin framtid ødelagt fordi de ikke har nok mat. Men en verden uten sult er mulig!

At Brian Njoroge er en aktiv fireåring er bemerkelsesverdig. Da hans mor brakte han til et helsecenter, drevet av amerikanske Caritas (CRS) i Kenya, var han en apatisk ettåring. Han hverken smilte eller kommuniserte med andre på annen måte. Ved senteret ble det oppdaget at Brian var forsinket i sin utvikling og at han var underernært. De startet derfor med å gi ham næringstillegg som skulle hjelpe ham med å vokse. I tillegg gjorde sykepleierne ulike øvelser sammen med Brian, for å stimulere hjernen hans og hans motoriske utvikling. I dag er Brian fire år og er en glad og sosial gutt. Foreldrene hans forteller at de nå kan gjøre ting sammen som de ikke hadde muligheten til tidligere. Han har gjort store framskritt, forteller søster Pauline.

Både barnets vekst og hjerne tar skade av for lite mat de første 1000 dagene av livet. Veksthemning, eller såkalt «stunting», er et enormt problem som rammer 43 prosent av barn i utviklings- og mellominntektsland, ifølge en ny studie publisert i det anerkjente medisinske tidskriftet The Lancet.

Svekket læreevne

Barn som er stunted har en høyde som er tydelig lavere enn gjennomsnittet for deres alder. Nå viser også forskningen at underernæring har en klar effekt på hjernen de første leveårene. Røntgenbilder av barn som er stunted viser færre nerveforbindelser i hjernen enn barn som har vokst normalt. Dette betyr at deres kognitive evner, det vil si mentale funksjoner som evnen til å lære, har blitt skadet.

Alle barn bør vokse 25 cm i løpet av sitt første leveår, og 12 cm det andre leveåret. Hvis barn er stunted i en alder av to år, er det usannsynlig at de vil ta igjen sine jevnaldrende i høyde.

Store konsekvenser

Ifølge The Lancet, kan det være mulig å ta igjen noe av høyden også etter fylte to år, men det er fremdeles usikkert om det da er mulig å unngå permanente kognitive skader. Ofte får stunting dermed konsekvenser for barna senere i livet. De får problemer med å henge med på skolen, og med å skaffe seg arbeid når de blir voksne. Beregninger viser at de mister en fjerdedel av sin framtidige inntekt. Dette betyr at selv om alle barn får en utdanning, har likevel ikke alle de samme mulighetene til å lykkes.

Underernæring er den største årsaken til stunting. Barn kan bli født av en feilernært mor og har dermed ikke fått vokse ordentlig i magen, eller de kan ha fått for lite mat og næring de første leveårene. Stunting kan også komme som et resultat av gjentatte infeksjoner med diaré på steder der de sanitære forholdene er dårlige. Dette betyr at selv om alle barn fikk gå på skole og ta en utdanning, har likevel ikke alle de samme mulighetene til å lykkes.

Flere får spise seg mette

Å bidra til at alle barn får spise seg mette, er et av Caritas Norges hovedmål. I fjor hjalp vi om lag en halv million mennesker i Afrika, Asia og Latin-Amerika til et bedre liv. De neste fire årene har Caritas Norge som målsetting å sørge for økt matsikkerhet og forbedret ernæring for minst en million mennesker. Caritas Norge har matsikkerhetsprosjekter i DR Congo, El Salvador, Malawi, Sri Lanka, Uganda og Zambia.

13 år gamle Maneno fra landsbyen Alio i Nord-Uganda forteller at både hun og hennes tre yngre søskener spiser bedre etter at moren, som er alenemor, begynte som deltaker i Caritas' program.

- Nå har vi god mat. Moren min bruker pengene, som hun tjener på å selge grønnsaker fra den nye grønnsakshagen, til å kjøpe fisk eller kjøtt minst en gang i uken. Før spiste vi dette bare under store høytider som påske og jul. Nå har vi også kokeolje, såpe, salt, sukker, fyrstikker og andre ting vi trenger på kjøkkenet, sier Maneno.

Manenos mor og andre bønder i programmet har fått opplæring i bærekraftige og mer effektive jordbruks-teknikker, bevaring av vann, husdyrhold og lagring av frø og avlinger.

Innimellan hjelper Maneno moren med arbeidet i grønnsakhagen. Inntektene fra hagen bidrar også til å betale skolepenger for henne og søsknene.

- Vi er til og med i godt humør når vi går til skolen, og der blir vi ikke sultne så fort som før. Søsknene mine er glade, og nå konkurrerer vi om å dyrke mest grønnsaker, forteller hun.

Fra ett til tre måltider per dag

I Nord-Uganda er utbredelsen av underernæring alarmerende høy. 44 prosent av barna regnes som stunted (FAO 2013). Caritas jobber med å øke tilgangen til mat og inntekter for 6000 fattige familier i Uganda.

- I løpet av de siste årene, har de fleste husholdningene i programmet gått fra å spise ett måltid om dagen til to til tre måltider om dagen. I tillegg har familiene en mer variert diett. Dette er tegn på at barnas ernæringssituasjon forbedres, sier Marit Sørheim. Hun leder Caritas Norges internasjonale avdeling.

Også i Zambia kan Caritas Norge vise til svært gode resultater av sitt arbeid. Blant familier i Zambia støttet av Caritas, har andelen som spiser tre måltider om dagen gått fra fire til 74 prosent på bare tre år.

En verden uten sult er mulig!

Å utrydde stunting er først og fremst en moralsk forpliktelse. Men det er også dokumentert å være bra for landenes økonomi. Kostnadene av stunting for enkelte lands bruttonasjonalprodukt er beregnet til å være lik det dobbelte av landenes utgifter til helsehjelp, ifølge studien i the Lancet.

Hvilke barn rammes i dag? I Afrika sør for Sahara risikerer hele 66 prosent av barna å ikke oppnå full utvikling på grunn av stunting og fattigdom. I Sør-Asia er tallet 65 prosent og i Karibia og Sør-Amerika 18 prosent. Barn som lever i fattige hjem i mellominntekts- og rike land er også utsatt for risiko.

- Den eneste måten vi kan snakke om like muligheter for alle barn, er hvis vi utrydder stunting. I dag er ulikhet bakt inn i hjernen til 25 prosent av verdens barn før de fyller fem år, sa presidenten for Verdensbanken, Jim Yong Kim, nylig.

Han mener at med målrettet innsats kan verden halvere stunting innen de neste syv årene, og utrydde fenomenet innen 2030, slik FNs bærekraftsmål slår fast.

Ved å støtte årets fasteaksjon, bidrar du til at flere barn får spise seg mette!

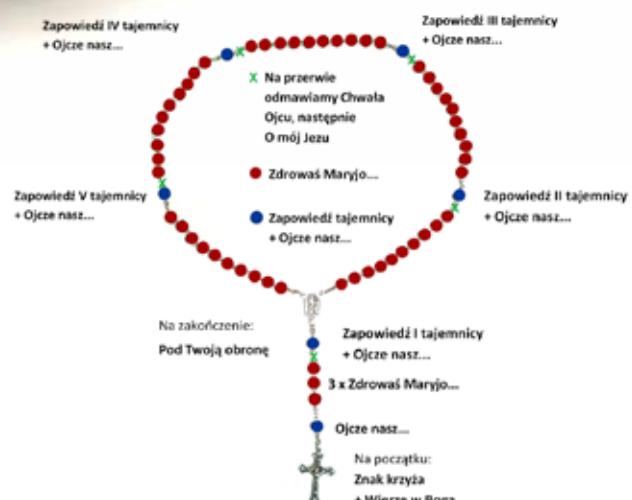
Polske menighetsaktiviteter

"Żywy Różaniec"

jest zorganizowaną wspólnotą osób, które odmawiają codziennie jedną tajemnicę różańca w tych samych intencjach. Organizacja ta odpowiada kształtowi samej modlitwy różańcowej. Każda "Żywa Róża", a działają u nas obecnie dwie, składa się z 20 osób. Liczba ta odpowiada liczbie tajemnic różańcowych. W ten sposób każdego dnia w całej Róży rozważany jest cały różaniec. Zmiana tajemnic i intencji odbywa się zawsze w pierwszą niedzielę miesiąca po mszy św. w sali parafialnej.

Kontakt: Andrzej Slyk, kom. 925 33 174

Grupa Mężczyzn św. Józefa MSJ

to sieć mężczyzn, którzy pragną w swoim życiu duchowym czegoś więcej. Poprzez wspólne spotkania formacyjne, oparte na Biblii i Katechizmie Kościoła Katolickiego, mężczyźni ci pogłębiają swoją wiarę, poprawiają jakość swojego życia, polepszają relacje w rodzinach, w pracy, w towarzystwie.

Spotkania odbywają się w następującym schemacie:

- 1-szy i 3-ci czwartek miesiąca o godz. 19:00 - spotkanie formacyjne dla mężczyzn którzy zdecydowali się na formację w małych grupach

- 2-gi czwartek miesiąca godz. o 19:00 - spotkanie Otwarte MSJ - dla wszystkich mężczyzn, również dla tych którzy chcą zapoznać się z grupą - na te spotkania zapraszany jest gość: katolicki lider lub osoba duchowna, który wygłasza konferencję na temat bliski mężczyznom
- 4-ty czwartek miesiąca godz. o 19:00 - męskie spotkanie towarzyskie. W spotkaniu Otwartym MSJ uczestniczy zazwyczaj ok. 30 mężczyzn, natomiast spotkania formacyjne to grupki po ok. 9 mężczyzn.

Chcieliśmy was zachęcić do podjęcia przygody duchowej formacji. Bycie mężczyzną zobowiązuje... Być mężczyzną to podejmować wyzwania, to brać odpowiedzialność nie tylko za siebie, ale także za tych, którzy zostali nam powierzeni. Być mężczyzną to wielka przygoda! To stawanie w Autorycie i Mocy, która nie pochodzi od nas ale od Naszego Stwórcy.

Dodatkowe informacje o wspólnocie oraz nadchodzących wydarzeniach można uzyskać pod adresami mezczyzni.no lub msjoso.no

Osoba kontaktowa: Dominik Brunon Wojtyczka tlf: 401 02 281, e-mail: dominik.wojtyczka@gmail.com

DOMOWY KOŚCIÓŁ

GAŁĄZ RODZINNA RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

DK zwraca szczególną uwagę na duchowość małżeńską, czyli dążenie do świętości w jedności ze wspólnym małżonkiem. Chce pomóc małżonkom trwającym w związku sakramentalnym w budowaniu między nimi prawdziwej jedności małżeńskiej, która jednocześnie stwarza najlepsze warunki do dobrego wychowania dzieci w duchu chrześcijańskim.

DK dąży do odnowy małżeństwa i rodziny poprzez wdrażanie:

- do życia Słowa Bożego, aby stawało się ono słowem życia
- do życia modlitwy, jako osobistego spotkania z Chrystusem, Zbawicielem
- do życia sakralnego, zwłaszcza Eucharystycznego
- dawania świadectwa o swoim spotkaniu z Chrystusem w małżeństwie, rodzinie
- postawy służby we wspólnocie Kościoła, według otrzymanych darów i talentów.

Budowanie duchowości małżeńskiej w DK opiera się na kilku sprawdzonych zasadach:

- codzienna modlitwa osobista,
- regularne spotkanie ze słowem Bożym (czytanie Pisma Świętego),
- codzienna modlitwa małżeńska,
- codzienna modlitwa rodzinna,
- comiesięczny dialog małżeński,
- reguła/reguły życia (systematyczna praca nad sobą, swoim małżeństwem i rodziną),
- uczestnictwo w rekolekcjach formacyjnych.

Za dużo, za trudne, niemożliwe do zrealizowania? Możliwe jeśli tylko będziecie tego bardzo pragnąć, otworzycie się na działanie Ducha Świętego i będziecie mieli wsparcie innych małżeństw, które borykają/borykały się z podobnymi do waszych problemami. Razem możemy więcej!

Krąg tworzy 4-7 małżeństw, najlepiej z jednej parafii, pragnących wspomagać się wzajemnie w dążeniu do budowania w swoich rodzinach domowego Kościoła. Małżeństwa gromadzą się w imię Chrystusa – dla Niego i z miłością do Niego – aby Go wspólnie odnajdywać i trwać przy Nim w swoim życiu codziennym. Spotkania odbywają się co miesiąc na ok. 2,5-3 godzin. Dla prawidłowej pracy kręgu niezbędna jest doktrynalna i duchowa pomoc księdza moderatora – doradcy i opiekuna duchowego. <http://www.dk.oaza.pl/> Obecnie w Parafii Św. Hallvarda są 3 kręgi Domowego Kościoła, które prowadzi ks. Waldema. W Parafii Św Halvarda w Oslo zawiązały się już 3 kręgi Domowego Kościoła. Proszę skontaktuj się z kapelanem jeśli masz pytania bądź jesteś zainteresowany dołączeniem do Kręgów.

Katecheza w jęz. polskim

Przy naszej parafii prowadzone są katechezy w języku polskim dla dzieci od 2. do 6. klasy szkoły podstawowej. Odbywają się one raz w miesiącu w sobotę. Jedynie grupa komunijna (I Komunia w maju 2017 r.) ma dodatkowe spotkanie w każdą drugą niedzielę miesiąca po mszy św. Obecnie na zajęcia

uczęszcza ponad 80 dzieci. W katechizowaniu ich pomagają księdzu Waldemarowi jeszcze dwie osoby. Są to Robert Sikora oraz Agnieszka Adamska, która jest również odpowiedzialna za sprawy organizacyjne. Kontakt: Agnieszka Adamska, kom. 405 64 143, aga.adamska15@gmail.com

Od lutego już na stałe w Parafii Św. Halvarda służy śpiewem i oprawą muzyczną Schola Miracolo.

Poszukujemy osób grających na instrumentach, i tych którzy umieją i chcą śpiewać na Chwałę Bożą.

Próby odbywają się w każdy piątek.

Więcej informacji po dołączeniu do grupy na Facebooku: "Schola Miracolo". Serdecznie zapraszamy bez względu na wiek.

Służba Liturgiczna

Spotkania służby Liturgicznej odbywają się w każdą Niedzielę po Mszy Świętej o godzinie 13.00. Zapraszamy wszystkich chętnych do służenia Panu.

Kontakt: Piotr Zochowski tel. 967 55 390

Hallvardsvaka for 10 år siden – 2007

Berit Müller – mullerberit@gmail.com

Et lite hjertesukk fra en leser: Katolsk språkbruk

Av og til blir jeg helt fra meg over en del av språket som brukes i kirken, f. eks. ord som kansellist og monsignore. Siste nytt er at min kjære pater Rory Mulligan er blitt pønitentiar. For en skjebne! Jeg kjenner en innbitt motstand mot å forsøke å forstå slike forferdelige ord. Språket er verken evangelisk, vakkert eller godt norsk!

Jeg oppfordrer biskop Bernt til å opprette et katolsk språkråd!

Så langt leseren, men kanskje vedkommende glemte at dette kunne ha med god latin å gjøre (red.s anmerkning)

– Hallvardsvaka for 25 år siden, 1992

Berit Müller – mullerberit@gmail.com

Ved inngangen til fastetiden minnes vi om at:

Faste skal være en dag etter Herrens vilje, en dag da «du løslater dem som med urett er lenket, sprenger båndene i åket og setter de undertrykte fri»

Frigjøring er fastetidens hovedpoeng. Ikke nødvendigvis en frigjøring fra mat eller lignende. Fri gjøring er intet mål i seg selv. Vi frigjøres til noe. Og er vi frigjort, kan vi frigjøre andre.

Som frigjorte mennesker har vi mulighet til å leve oss inn i en annens situasjon. Innlevelse er vårt sterkeste redskap for å kunne hjelpe andre. Gud selv levde seg inn i vår situasjon da han lot sin sønn fødes som menneske. Som sant menneske påtar han seg alt livet byr på. Verken lidelse eller død skyr han for å kunne forstå oss og frigjøre oss.

Bli med til vår vennskapsmenighet St. Marien i Hamburg-Bergedorf

som feirer stort jubileum i Pisen i år med erkebiskopen av Hamburg til stede.

Vi reiser 2. juni til og med 5. eller 6. juni. Det er mange i menigheten som gjerne vil ta imot gjester fra St. Hallvard. Innkvarteringen er dekket, reisen kommer i tillegg.

Det blir tid til både shopping og sightseeing i den nordtyske storbyen med maritim sjarm. Hamburg har en av Europas største havner, mye kunst og kultur, et helt nytt konserthus (se bildet) og mange spennende butikker.

De som ønsker kan bli hos sine verter til tirsdag 6. juni. Da har de en ekstra dag for å kunne utforske Hamburgs severdigheter og butikker. De som er interessert bes om å ta kontakt med

Aasmund Vik (aasmundrobert@gmail.com) eller Helga Haass-Männle (helga.mannle@katolsk.no). Du kan også ringe menighetskontoret (tlf 23 30 32 00) for å få kontakt med Helga.

Stille uke og påske 2017 A.D.

Lørdag 8. april

- 11:00 Messe på norsk
- 18:00 Messe på norsk
- 19:00 Messe på polsk

Palmesøndag 9. april

- 09:30 Fromesse norsk
- 11:00 Høymesse på norsk
- 13:00 Messe på polsk
- 16:00 Messe på engelsk
- 17:00 Messe på engelsk
- 17:00 Messe på Holmlia**
- 19:00 Messe på polsk

Mandag 10. april

- 17:15 Tilbedelse og skriftemål
- 18:00 Messe

Tirsdag 11. april

- 18:00 Oljevigelsesmesse i **St. Olav kirke**, ingen messe i St. Hallvard

Onsdag 12. april

- 11:00 Messe (*ikke Kontaktklubb, neste gang 19. april*)
- 17:15 Tilbedelse og skriftemål
- 18:00 Messe med biskop Bernt Eidsvig. Etter messen er det prekenrettet med biskopen i menighetsalen.

Skjærtorsdag 13. april

- 15:00 Skjærtorsdagsmesse i Holmlia kirke**
- 15:00 Skjærtorsdagsmesse på engelsk
- 17:00 Skjærtorsdagsmesse på polsk
- 19:00 Skjærtorsdagsmesse på norsk
- 20:30 Agapemåltid
- 20:30 Sakramentstilbedelse og skriftemål til midnatt

Langfredag 14. april

- 13:00 Pasjonsgudstjeneste i Holmlia kirke**
- 15:00 Pasjonsgudstjeneste på norsk
- 17:00 Pasjonsgudstjeneste på polsk
- 18:00 Sakramentstilbedelse (polsk)
- 19:00 Pasjonsgudstjeneste på engelsk
- Særkollekt til Det hellige land

Påskeaften lørdag 15. april

- 11:00 *Ingen messe på norsk*
- 10:00 *Velsignelse av påskemat på polsk*
- 11:00 *Velsignelse av påskemat på polsk*
- 12:00 *Velsignelse av påskemat på polsk*
- 15:00 Påskevigilie på engelsk
- 17:00 Påskevigilie på polsk
- 19:00 Eritreisk påskemesse
- 22:00 Påskevigilie på norsk

Påskedag søndag 16. april

- 07:30 Messe på polsk
- 09:30 Fromesse på norsk
- 10:30 Skriftemål
- 11:00 Påskedagsmesse på norsk
- 13:00 Påskedagsmesse på polsk
- 16:00 Påskedagsmesse på engelsk
- 17:00 Påskedagsmesse på engelsk
- 13:30 Påskedagsmesse på Nesodden**
- 17:00 Messe på Holmlia**

2. Påskedag mandag 17. april

- 11:00 Messe 2. påskedag
- 13:00 Messe 2. påskedag på polsk
- 17:00 Tilbedelse og skriftemål
- 18:00 Messe på norsk

Hvis du av helsemessige grunner må ha glutenfri hostie til kommununion, ta kontakt med en av prestene dagen i forveien, så ordner de det for deg.

Døpte

27.08.16	Kristian Cuizon-Oddvang	St. Olav, Oslo
03.09.16	Lena Lindeman	St. Joseph, Oslo
03.09.16	Gabriel Marcos Gwardys	St. Olav, Oslo
10.09.16	Frimann Mariscal Teofanic	St. Olav, Oslo
10.09.16	Teo Canonigo Grande	St. Olav, Oslo
17.09.16	Jacob Bergh Solvær	St. Olav, Oslo
18.09.16	Even Alveid-Gutierrez	St. Joseph, Oslo
24.09.16	Matheo Pasqual Skjønnberg	St. Olav, Oslo
15.10.16	Shan Biniam Fessa Hazien	St. Hallvard, Oslo
16.10.16	Sophie Tkaczyk	St. Hallvard, Oslo
22.10.16	Fabian Jan Guz	St. Hallvard, Oslo
22.10.16	Christian Filmon Alem	St. Hallvard, Oslo
29.10.16	Jakub Biako	St. Hallvard, Oslo
29.10.16	Yohannes Kibrom Alos	St. Hallvard, Oslo
30.10.16	Leon Bernadino Wiborg	St. Hallvard, Oslo
05.11.16	Karl Anton Lossius Knudsen	St. Hallvard, Oslo
12.11.16	Maya Berg	St. Hallvard, Oslo
12.11.16	Edmar Dipasupil Caringal	St. Hallvard, Oslo
13.11.16	Alexander Florian Serafin Svendsrud	St. Hallvard, Oslo
13.11.16	Agata Anastazja Kubus	St. Johannes, Oslo
19.11.16	Luna Maria Kuflom Okbazghi	St. Hallvard, Oslo
19.11.16	Victoria Kuflom Okbazghi	St. Hallvard, Oslo
19.11.16	Betiel Ghirmatsen Berhane	St. Hallvard, Oslo
20.11.16	Julian Bucio	St. Hallvard, Oslo
26.11.16	Nahom Tesfalam Kalab	St. Hallvard, Oslo
10.12.16	Marcus Aden Abijero Quebral	St. Hallvard, Oslo
24.12.16	Mai Thuy Nguyen	St. Hallvard, Oslo
14.01.17	Agathe Franciska Senoner	St. Hallvard, Oslo
22.01.17	Kenay Rodrigo Stavseth Valera	St. Hallvard, Oslo
22.01.17	Louis Sinadowka	St. Hallvard, Oslo
28.01.17	Xavier Arturo Maningding Gonzales	St. Hallvard, Oslo
04.02.17	Malcolm Njoroge Mungai	St. Hallvard, Oslo
04.02.17	Malakia Nasujo Mungai	St. Hallvard, Oslo
18.02.17	Even Kidane Mussie	St. Hallvard, Oslo
18.02.17	Noah Tri Nhan Nguyen	St. Hallvard, Oslo
18.02.17	Leona Obioma Obizulike	St. Hallvard, Oslo
18.02.17	Christin Zeresnay Teklu	St. Hallvard, Oslo

Ekteskap

13.08.16	Pham Thi Bao Tram og Vu Minh Nhat	St. Johannes, Oslo
13.08.16	Le Than Thi Huyen og Jimy Phuc Nguyen	St. Johannes, Oslo
10.01.17	Ephrem Kidane Gebrekristos og Almaz Gebremariam	St. Hallvard, Oslo
09.02.17	Maciej Jakub Heger og Anna Sliwka	Polen

Døde

09.11.16	Anna Barbara Gamborg
03.11.16	Asta Birgithe Jensen
05.02.17	Dag Sundby

Det skjer i St. Hallvard

MARS

- 25. mars katekese på polsk
- 26. mars sommertid begynner
- 29. mars troskurs kl. 18:30

APRIL

- 1. april katekeselørdag, skriftemål kl.11:30, katekesemesse kl.13:00
- 2. april familiemesse, konfirmantene deltar i katekese
- 4. april planleggingsmøte for katekesehelg
- 5.april troskurs kl 18:30
- 6. april Legfransiskanerne har møte
- 9. april Palmesøndag
- 12. april messe ved biskop Eidsvig kl 18:00
deretter prekenretrett med biskopen i menighetsalen
- 13. april Skjærtorsdag
- 14. april Langfredag
- 15. april Påskeaften
- 16. april Påskedag
- 17. april 2. påskedag
- 19. april konfirmantundervisning for 9. klasse
troskurs kl 18:30
- 20. april konfirmantundervisning for 9. klasse
- 22.-23. april Katekesehelg for 3. klasse
- 25. april menighetsrådet har møte
- 29. april katekese på polsk

MAI

- 3. mai troskurs kl 18:30
- 6. mai katekese på polsk
- 9. mai redaksjonsmøte Hallvardsvaka
- 10. mai konfirmantundervisning for 9. klasse
- 11. mai konfirmantundervisning for 9. klasse
Legfransiskanerne har møte
- 12. -14. mai familiehelg
- 13. mai Førstekommunion for de polske barna
- 15. mai St. Hallvards-dag
- 17. mai Kontaktklubben feirer grunnlovsdagen
- 20. mai katekeselørdag
generalprøve for førstekommunionsbarna
- 25. mai Kristi Himmelfartsdag
- 27. mai Førstekommunionsmesser – norsk kl.
11, kl. 13 og kl. 15.
- 31. mai generalprøve for konfirmantene
troskurs kl. 18:30

JUNI

- 3. juni katekese på polsk
 - 4. juni Pinse
 - 5. juni Konfirmasjon kl. 10:30 og kl. 13:00
 - 10. juni katekesearslutning
Deadline for stoff til Hallvardsvaka nr.2
 - 13. juni menighetens fest for frivillige-påmelding
 - 20. juni menighetsrådet har møte
 - 23.juni St. Hans
 - 24.juni Maria-fest – eritreisk
- Med forbehold om endringer*

Hallvardsuka

Mandag	17:30	øver barnekoret HaBaKo
Tirsdag	18:00	bibelstudie for afroengelsk gruppe
hver annen uke
Onsdag	11:30	Kontaktklubben
Torsdag	18:30	St. Joseph-mennene
	17:00	Norskurs i speiderkjelleren
	19:30	engelsk-afrikansk korisamtalerommet
Fredag	16:00	norskurs i lille sal
	18:00	vietnamesisk bibelgruppe første
fredag i måneden
Lørdag	18:00	eritreisk ungdom i speiderkjelleren
1. lørdag i måneden eritreisk
samtalegruppe
Søndag	12:00	eritreisk ungdom i speiderkjelleren

AFRO-ENGELSK-kor samles og øver hver torsdag kl. 19:30 i Samtalerommet.

AFRO-ENGELSK gruppe har bibelstudium i Samtalerommet tirsdag etter 1. og 3. søndag i måneden med påfølgende tilbedelse i sakramentskapellet.

KIRKEKORET øver hver onsdag kl 18:30. I tillegg øver de 45 minutter før høymessen søndager med unntak av 1. søndag i måneden hvor barnekoret HaBaKo øver.

KONTAKTKLUBBEN møtes hver onsdag i St. Hallvard til messe kl 11:00 med etterfølgende hyggelig lunsj i menighetssalen.

MARIAFORENINGEN er en felles katolsk kvinneforening for St. Olav og St. Hallvard menigheter. Man møtes til messe i St. Olav kirke ca. en tirsdag i måneden kl 18:00 med påfølgende samling. (Se oversikt over eller følg med i Søndagsbladet)

ST. JOSEF-MENNENE er en gruppe for polske menn som samles i lille menighetssal hver torsdag kl 18:30

**Menighetskontoret har åpningstid:
mandag til fredag fra kl. 09:00 til kl. 15:00**

ST. HALLVARD
MENIGHET • Enerhauggata 4, 0651 OSLO

Om St. Hallvard menighet

St. Hallvard menighet omfatter østre og sørøstre del av Oslo, samt kommunene Ski, Ås, Frogn, Nesodden og Oppegård, og delvis Enebakk. Menigheten har nå 16.000 medlemmer.

VÅR KIRKE og andre mesesteder

St. Hallvard kirke ligger på Enerhaugen i Oslo, mellom Tøyen og Grønland. Adresse: Enerhauggata 4, 0651 Oslo. Telefon: 23 30 32 00. E-post: Oslo-St.Hallvard@katolsk.no Nettsider: <http://sthallvard.katolsk.no>
I tillegg til messene i vår egen kirke, har vi også faste messer i Holmlia kirke hver søndag kl 17.00, og i Skoklefall kirke på Nesodden 1. og 3. søndag hver måned kl 13.30.

MESSETIDER i St. Hallvard kirke:

Mandag til fredag kl. 18:00 - onsdag også kl 11:00, hver fredag er det messe og sakramentsandakt på polsk kl. 19:00
Lørdag: kl. 11:00, kl. 18:00 søndagsmesse på norsk, kl. 19:00 søndagsmesse på polsk
Søndag: kl. 09:30 fromesse, kl. 11:00 høymesse (1. søndag i måneden familiemesse), kl. 13:00 messe på polsk, kl. 16:00 messe på engelsk, 17:00 Messe på engelsk v/p. Godwin, kl. 19:00 messe på polsk. Dessuten er det messe på eritreisk kl. 14:30 (1. og 3. søndag i måneden)

KATEKESE FOR BARN OG UNGE

Vi har katekese for 1. klasse hver søndag vi har familie-messe. Barna i 2. til 7. klasse, og konfirmantene i 8. kl., samles én lørdag hver måned kl 10 - 14.
Konfirmantgruppen i 9. klasse samles etter skoletid (kl 16.30-18.30) onsdager eller torsdager annen hver uke. Ta kontakt med menigheten for å melde barna på denne undervisningen.

SAKRAMENTER O.A.

Ønsker man å få døpt et barn, ønsker man å gifte seg, er noen alvorlig syke eller dør, ta kontakt med menigheten, så hjelper vi dere. For forberedelse til førstekommunion eller konfirmasjon viser vi til katekesen som forbereder til disse sakramentene - og vi har også ekteskapsforberedende kurs på norsk, engelsk og polsk.

MER INFORMASJON

Informasjon om prestenes og de andre ansattes navn og kontaktdresse - og mer informasjon om arbeidet i menigheten - finnes på våre nettsider:

<http://sthallvard.katolsk.no>

OUR CHURCH and other mass locations

St. Hallvard is located on the hill called Enerhaugen, nestled between the neighbourhoods of Tøyen and Grønland in Oslo. Street address: Enerhauggata 4, 0651 Oslo. Telephone: (+47) 23 30 32 00.
Email: Oslo-St.Hallvard@katolsk.no
Website: <http://sthallvard.katolsk.no>
Along with masses in our own church, we also celebrate masses at Holmlia Church (every Sunday at 5pm) and Skoklefall Church on Nesodden (every first and third Sunday of each month at 1:30pm).

MASS SCHEDULE in St. Hallvard Church

Monday – Friday: 6pm; Wednesdays also at 11am.
Every Friday there is adoration and mass in Polish at 7pm.
Thursday – there is a Mass in English at 7pm
Saturday: 11am; 6pm First Sunday mass in Norwegian; 7pm First Sunday mass in Polish
Sunday: 9:30am; 11am high mass (on the first Sunday of each month the 11am is a family mass); 1pm in Polish; 4pm in English; 5pm in English; 7pm in Polish.
Also on Sundays, masses in Eritrean are held first and third Sunday of each month at 2:30pm.

CATECHESIS FOR CHILDREN AND YOUNG PEOPLE

St. Hallvard Parish offers catechesis for 1st graders on the first Sunday of each month (after the family mass). 2nd through 7th graders and 8th graders preparing for Confirmation meet one Saturday per month from 10am-2pm. Classes for the 9th grade Confirmation group are held after school (4:30-6:30pm) on Wednesdays or Thursdays and one Sunday every month. Please contact the church office to register for any of the classes mentioned here.

ADMINISTRATION OF SACRAMENTS

If you would like to have your child baptised, if you would like to get married, if you or someone you know is sick or dying, please contact the church office in order to get in touch with a priest. For First Communion or Confirmation preparation, please see the information about catechesis in the foregoing section - and we also have marriage preparation classes in Norwegian, English and Polish.

MORE INFORMATION

For information about the priests and all who work for St. Hallvard (names and contact information), please see our website: <http://sthallvard.katolsk.no>

Parafia pw. św. Hallvarda w Oslo

Parafia pw. św. Hallvarda obejmuje wschodnie i południowe dzielnice Oslo, poza tym również gminy Ski, Ås, Frogn, Nesodden, Oppegård oraz część Enebakk. Aktualna liczba parafian to 16.000.

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY i inne miejsca nabożeństw

Kościół pw. św. Hallvarda mieści się na Enerhaugen, pomiędzy dzielnicami Tøyen i Grønland.

Adres: Enerhauggata 4, 0651 Oslo. Tel.: (+47) 23 30 32 00. E-mail: Oslo-St.Hallvard@katolsk.no

Strona internetowa: <http://sthallvard.katolsk.no>

Poza kościołem parafialnym, Msze św. po norwesku, są też odprawiane regularnie w Holmlia kirke (w każdą niedzielę o 17:00) oraz na Nesodden w Skoklefall kirke (w 1. i 3. niedzielę o 13.30).

PORZĄDEK MSZY ŚW w kościele św. Hallvarda:

Poniedziałek-piątek o 18:00, dodatkowo w środy o 11:00 (po norwesku) i w piątek o 19.00 (po polsku) po niej katecheza, adoracja i możliwość spowiedzi.

Czwartek: 19:00 - msza po angielsku

Sobota: 11:00 i 18:00 po norwesku, 19:00 Msza św. niedzienna po polsku

Niedziela: 09:30 i 11:00 (suma), 13:00 po polsku, 16:00 po angielsku, 19:00 po polsku

Możliwość spowiedzi przed każdą Mszą św. w jęz. polskim, w razie potrzeby i po Mszy św. a także w ciągu tygodnia po uprzednim kontakcie z księdzem.

Dodatkowo Msza św. po erytrejsku o 14:30 (1. i 3. niedziela w miesiącu), oraz tradycyjna Msza św. po łacinie o 08:00 (w czwarte niedziele miesiąca).

KATECHEZA dla dzieci i młodzieży

Katecheza dla pierwszoklasistów odbywa się po sumie w pierwsze niedziele miesiąca. Zajęcia dla dzieci z klas 2-7 oraz dla młodzieży z klasy 8-ej (przygotowującej się do bierzmowania) mają miejsce w jedną z sobót miesiąca w godz. 10:00-14:00.

Młodzież z klasy 9-ej, także przygotowująca się do bierzmowania, spotyka się w środy lub czwartki co drugi tydzień w godz. 16:30-18:30. Zgłoszenia na powyższe zajęcia należy kierować do biura parafialnego.

KATECHEZA dla dzieci i młodzieży po polsku

Wszelkie informacje na stronie: <http://sthallvard.katolsk.no/?lang=pl>

UDZIELANIE SAKRAMENTÓW

W sprawie chrztu dziecka, ślubu lub wsparcia chorej czy umierającej osoby, należy skontaktować się z biurem parafialnym. Przygotowanie do sakramentów przyjęcia Pierwszej Komunii św oraz bierzmowania jest dostępne w ramach katechezy dla dzieci i młodzieży. Parafia oferuje również kursy przedmałeńskie po norwesku, polsku i angielsku.

WIĘCEJ INFORMACJI

Kontakt do kapłanów i pozostałych osób zatrudnionych w parafii oraz więcej aktualnych danych można znaleźć na stronie internetowej: <http://sthallvard.katolsk.no>

Messetider

St. Hallvard Menighet

St. Hallvard kirke

SØNDAG:

- 09:30 Fromesse
11:00 Høymesse (familiemesse 1. sön. i mnd)
13:00 Messe på polsk
16:00 Messe på engelsk
17:00 Messe på engelsk v/p. Godwin
(ikke 4. søndag i måneden)
19.00 Messe på polsk

Det feires messe på eritreisk, når eritreisk prest er tilgjengelig. Følg med i Søndagsbladet.

MANDAG TIL FREDAG:

- 17:00 Sakramentstilbedelse
18:00 Messe

ONSDAG:

- 11:00 Hverdagsmesse, kontaktklubb

TORSDAG:

- 19:00 Messe på engelsk

Skriftemål: Skriftestolene i kirken er betjent mellom fromesse og høymesse på søndager, hverdager 17-17:45 og lørdager 17:30-18. Ellers etter avtale.

FREDAG:

- 19:00 Messe og tilbedelse på polsk

LØRDAG:

- 11:00 Hverdagsmesse
18:00 Første søndagsmesse på norsk
19:00 Første søndagsmesse på polsk

HVERDAGER:

- 17:15 Sakramentstilbedelse

Holmlia Kirke

Messe søndager kl 17.00

Nesodden

(Skoklefall kirke)

Første og tredje søndag i måneden kl 13.30

St. Elisabethsøstrene, Nordstrand:

Mandag-lørdag messe kl 07:00

Søndag høymesse kl 09:00

Velkommen til oss!

Høybråten Tannklinikk AS

Høybråtenveien 76, 1088 Oslo
Timebestilling: 22 21 70 70
www.hoybratentannlege.no

Staben i St. Hallvard menighet

SOGNEPREST:

p. Carlo Le Hong Phuc

Enerhauggt 4, 0651 Oslo, 23 30 32 11, Mobil: 458 73 584, Carlo.Hong.Phuc@katolsk.no

KAPELLANER:

Vakant

Ansvarlig for polsk sjelesorg: p. Waldemar Bozek, Enerhauggaten 4, 0651 Oslo, Telefon 23 30 32 00, Mobil: 404 48 171, Waldemar.Bozek@katolsk.no

Diakon Myron Kuspys, myron.kuspy@katolsk.no, 40436427, Enerhauggata 4, 0651 Oslo

Sjelesorg for engelsktalende katolikker fra Afrika: p. Godwin Adahada, Akersveien 16B, 0177 Oslo.
Tel: 23 21 95 72, Godwin.Adahada@katolsk.no

MENIGHETSSEKRETÆR: Anne Marie Riiser, AnneMa.Riiser@katolsk.no

REGNSKAPSFØRER: Frode Eidem, Frode.Eidem@katolsk.no

ANSVARLIG FOR KATEKESE, BARN OG UNGE: Huyen Nguyen, Mobil: 489 57 391, Huyen.Nguyen@katolsk.no
I permisjon fra 25. sept. 2016 - 1. mai 2017.

MEDLEMSARKIVAR: Helga Haass-Männle, helga.mannle@katolsk.no

VAKTMESTER: Christy Reginold Lawrence, christy.lawrence@katolsk.no

RENHOLDER: Beata Wasyluk, beatawasyluk@wp.pl

SAKRISTAN: sr. Klara Ottersen, sr.klara.ottersen@gmail.com

ORGANIST: Sara Brødsjø, sara.brodsjo@katolsk.no. I permisjon, Sr. Faustyna vikarerer

LEDER FOR BARNEKORET: Sr. Faustyna Walczak, Faustyna@StElisabeth.katolsk.no

LEDER AV MENIGHETSråDET: Darko Wakounig, darkowakounig@yahoo.com

NESTLEDER OG PRO-REPRESENTANT: Hung Ngoc Nguyen, hung0047@gmail.com

KONTAKTPERSON FOR ERITREISK GRUPPE: Daniel Asfaw, mobil: 905 58 353, asfaw_daniel@yahoo.no

ST. HALLVARDSGUTTENE: Dirigent: Hans Martin Molvik, hmmolvik@hotmail.com

FRIVILLIGE PÅ KONTORET: Berit Müller, Eileen Tørnes, Aasmund Vik, Tone Westersø, Maria Wisting og Geir E. Moen.

Staben er redaksjonsmedarbeidere i Hallvardsvaka.

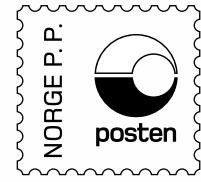
Dette bladet er trykket av **HA Grafisk**
– totalleverandør av grafiske tjenester siden 1914

Dette er en svanemerket trykksak. Det innebærer at hele produksjonen følger strenge miljøkrav fra råvarer til ferdig trykksak. Produksjonen oppfyller miljømerkningskrav til valg av papirråvare, kjemikalier, løsningsmidler og fargestoffer, og kan dokumentere redusert avfallsproduksjon og utslipps.

Haakon Arnesen AS
Ole Deviks vei 30, 0666 Oslo
Telefon: 23 19 40 60
post@haakon-arnesen.no

Returadresse:
St. Hallvard kirke
Enerhauggt. 4
0651 Oslo

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til avsender med opplysning om den nye adressen.

St. Hallvard menighet

Enerhaugt. 4, 0651 Oslo ♦ Tlf: 23 30 32 00 ♦ E-post: oslo-st.hallvard@katolsk.no ♦ Kontortid: Man-fre kl 09.00-15.00.

Bankkonto: 3000.22.49134 ♦ Nett: <http://sthallvard.katolsk.no> og <http://www.katolsk.no/organisasjon/okb/Oslo/Hallvard>

Send oss gjerne en e-post om du flytter, om vi bruker feil navn, adresse, om husstanden mottar flere eksemplarer osv. Takk!

You can read more about the parish in Norwegian, English and Polish on page 44-45.